

Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
EVGENIJA TANCHEVA
od 23. travnja 2020.¹

Predmet C-461/18 P

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd
protiv
Distillerie Bonollo SpA,
Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA,
Distillerie Mazzari SpA,
Caviro Distillerie Srl,

Vijeća Europske unije

„Žalba – Damping – Uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Kine – Žalba koju je podnio intervenijent iz prvostupanjskog postupka – Članak 11. stavak 9. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 – Tužba za poništenje koju je podnio Unijin proizvođač – Dopuštenost – Izravan utjecaj”

Sadržaj

I.	Pravni okvir	3
II.	Pozadina postupka	3
III.	Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda	5
IV.	Postupak pred Sudom i zahtjevi stranaka	6
V.	Protužalba	7
A.	Argumenti stranaka	7
B.	Ocjena	9
1.	Dopuštenost protužalbe	10
a)	Dopuštenost jedinog žalbenog razloga koji je istaknut u prilog glavnom zahtjevu Komisije u dijelu u kojem je usmjeren protiv točaka 59. i 63. pobijane presude	10

¹ Izvorni jezik: engleski

b) Dopuštenost zahtjeva Komisije da se peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan	11
c) Dopuštenost Komisijina zahtjeva da se peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan u dijelu u kojem upućuje na tvrdnje koje je Vijeće iznijelo u svojem odgovoru na pisana pitanja Općeg suda	11
2. Meritum	12
a) O glavnom zahtjevu Komisije, kojim se zahtijeva ukidanje pobijane presude	13
b) O podrednom zahtjevu Komisije, u kojem od Suda zahtijeva ukidanje druge točke izreke pobijane presude	19
VI. Glavna žalba	20
A. Argumenti stranaka	21
B. Ocjena	22
1. Dopuštenost žalbe	22
2. Dopuštenost jedinog žalbenog razloga	25
3. Meritum	26
VII. Troškovi	31
VIII. Zaključak	32

1. Društvo Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ovom žalbom od Suda zahtijeva da ukine presudu od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (u daljnjem tekstu: pobijana presuda)² kojom je Opći sud poništio Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 626/2012 (u daljnjem tekstu: sporna uredba)³.

2. Budući da društvo Changmao Biochemical Engineering nije bilo stranka nego intervenijent u postupku pred Općim sudom, ova žalba Sudu pruža priliku da odluči o području primjene članka 56. drugog stavka Statuta Suda Europske unije (u daljnjem tekstu: Statut), koji predviđa da intervenijenti iz prvostupanjskog postupka mogu protiv odluke Općeg suda podnijeti žalbu samo ako se ona na njih neposredno odnosi. Ovaj predmet otvara i pitanje područja primjene članka 11. stavka 9. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (u daljnjem tekstu: Temeljna uredba)⁴, koji zahtijeva da se prilikom revizije antidampinških mjera primijeni ista metodologija koja je primijenjena u početnom ispitnom postupku, osim ako su se okolnosti promijenile. Nadalje, budući da je Komisija podnijela protužalbu kojom pobija utvrđenje Općeg suda da se sporna uredba izravno odnosi na tužitelje iz prvostupanjskog postupka koji

2 (T-431/12, EU:T:2018:251)

3 Uredba od 26. lipnja 2012. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2012., L 182, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 170.)

4 Uredba od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20.)

su Unijini proizvođači, Sud će morati odrediti je li način na koji je uvjet u vezi s izravnim utjecajem protumačen u nedavnoj presudi od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), primjenjiv u području antidampinga.

I. Pravni okvir

3. Člankom 11. Temeljne uredbe, naslovljenim „Trajanje, revizija nakon isteka mjere i povrati”, u stavku 9. propisuje se:

„U svim ispitnim postupcima za reviziju ili povrat koji se provode prema ovom članku, Komisija, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primjenjuje istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe, vodeći pritom računa o članku 2., a posebno o staccima 11. i 12. tog članka, kao i o članku 17.”

II. Pozadina postupka

4. Vinska kiselina upotrebljava se u proizvodnji vina i drugih pića kao prehrambeni aditiv te kao retardant u sadri i drugim proizvodima. U Europskoj uniji i Argentini vinska kiselina L+ proizvodi se iz nusproizvoda u proizvodnji vina, takozvanog vinskog taloga. U Kini se vinska kiselina L+ i vinska kiselina DL proizvode iz benzena. Vinska kiselina proizvedena kemijskom sintezom ima ista fizička i kemijska svojstva kao i iste osnovne upotrebe poput one proizvedene iz nusproizvoda u proizvodnji vina.

5. Društvo Changmao Biochemical Engineering kineski je proizvođač izvoznik vinske kiseline. Društva Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl i Comercial Química Sarasa, SL (u daljnjem tekstu: tužitelji u prvostupanjskom postupku) su Unijini proizvođači vinske kiseline.

6. Dana 24. rujna 2004. više Unijinih proizvođača, uključujući društva Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari i Comercial Química Sarasa, podnijelo je Europskoj komisiji pritužbu u vezi s dampingom u području vinske kiseline.

7. Dana 30. listopada 2004. Komisija je u *Službenom listu Europske unije* objavila Obavijest o pokretanju antidampinskog postupka povezanog s uvozom vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine⁵.

8. Dana 27. srpnja 2005. Komisija je donijela Uredbu (EZ) br. 1259/2005 o uvođenju privremene antidampinske pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine⁶.

9. Dana 23. siječnja 2006. Vijeće Europske unije donijelo je Uredbu (EZ) br. 130/2006 o uvođenju konačne antidampinske pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine⁷.

5 SL 2004., C 267, str. 4.

6 SL 2005., L 200, str. 73. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 86., str. 155.)

7 SL 2006., L 23, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 112., str. 74.)

10. Uredbom br. 130/2006 je društvima Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory (u daljnjem tekstu: dva kineska proizvođača izvoznika) odobren tretman tržišnog gospodarstva (u daljnjem tekstu: MET), u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (c) Temeljne uredbe. Na proizvode tih dvaju kineskih proizvođača izvoznika uvedene su antidampinške pristojbe od 10,1 % odnosno 4,7 %⁸. Za sva ostala društva uvedena je antidampinška pristojba od 34,9 %.

11. Nakon što je 4. kolovoza 2010. objavljena Obavijest o predstojećem isteku određenih antidampinških mjera⁹, Komisija je 27. listopada 2010. primila zahtjev za reviziju tih mjera koji je podnijelo pet Unijinih proizvođača navedenih u točki 5. ovog mišljenja. Komisija je 26. siječnja 2011. objavila Obavijest o pokretanju revizije zbog predstojećeg isteka tih mjera¹⁰.

12. Komisija je 9. lipnja 2011., u skladu s člankom 11. stavkom 3. Temeljne uredbe, primila zahtjev za djelomičnu privremenu reviziju u vezi s dvama kineskim proizvođačima izvoznicima. Taj je zahtjev podnijelo pet Unijinih proizvođača navedenih u točki 5. ovog mišljenja. Komisija je 29. srpnja 2011. objavila Obavijest o pokretanju djelomične privremene revizije antidampinških mjera primjenjivih na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine¹¹.

13. Vijeće je 16. travnja 2012. donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Temeljne uredbe¹².

14. Uredbom br. 349/2012 zadržane su antidampinške pristojbe uvedene Uredbom br. 130/2006.

15. Nakon postupka djelomične privremene revizije u vezi s dvama kineskim proizvođačima izvoznicima, Vijeće je 26. lipnja 2012. donijelo spornu uredbu, kojom je izmijenjena Uredba br. 349/2012.

16. U bitnome, spornom uredbom dvama kineskim proizvođačima izvoznicima nije odobren MET te su antidampinške pristojbe primjenjive na proizvode koje proizvode ta dva društva, nakon izračuna uobičajene vrijednosti na temelju informacija koje je dostavio proizvođač iz analogne zemlje, tj. Argentine, koji je surađivao u ispitnom postupku, uvećane s 10,1 % na 13,1 % odnosno s 4,7 % na 8,3 %¹³.

17. Dana 5. listopada 2012. društvo Changmao Biochemical Engineering podnijelo je tužbu za poništenje sporne uredbe.

18. Opći sud je presudom od 1. lipnja 2017.¹⁴ poništio tu uredbu u dijelu u kojem se odnosi na društvo Changmao Biochemical Engineering iz razloga što su Vijeće i Komisija, time što su tom društvu odbili priopćiti informacije u pogledu razlike u cijeni između vinske kiseline DL i vinske kiseline L+, što je bio jedan od glavnih elemenata izračuna uobičajene vrijednosti vinske kiseline, povrijedili prava obrane tog društva i članak 20. stavak 2. Temeljne uredbe. Protiv te presude nije podnesena žalba.

8 Vidjeti uvodne izjave 14. do 17. Uredbe br. 1259/2005 i uvodne izjave 12. i 42. Uredbe br. 130/2006.

9 SL 2010., C 211, str. 11.

10 Obavijest o pokretanju revizije zbog predstojećeg isteka i revizije antidampinških mjera primjenjivih na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2011., C 24, str. 14.)

11 SL 2011., C 223, str. 16.

12 SL 2012., L 110, str. 3.

13 Vidjeti uvodne izjave 17. do 21. i 27. do 29. sporne uredbe.

14 Presuda od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372)

III. Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

19. Dana 28. rujna 2012. tužitelji u prvostupanjskom postupku podnijeli su tužbu za poništenje sporne uredbe.

20. Odlukom od 9. rujna 2016. i rješenjem od 15. rujna 2016. predsjednik šestog vijeća Općeg suda dopustio je Komisiji i društvu Changmao Biochemical Engineering intervenciju u potporu zahtjevu Vijeća, navodeći da im je, s obzirom na to da su njihovi zahtjevi za intervenciju podneseni nakon isteka roka određenog u članku 116. stavku 6. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991.¹⁵, kako je izmijenjen 19. lipnja 2013., bilo dopušteno samo podnijeti pisana očitovanja tijekom usmenog postupka na temelju izvještaja za raspravu koji im je dostavljen.

21. Opći sud je pobijanom presudom tužbu proglasio dopuštenom, prihvatio prvi tužbeni razlog koji su istaknuli tužitelji i poništio spornu uredbu.

22. Kao prvo, Opći sud je odbio prigovor nedopuštenosti kojim je Vijeće navodilo da se sporna uredba na tužitelje ne odnosi izravno i osobno te da tužitelji nisu imali pravni interes za pokretanje postupka.

23. Konkretno¹⁶, Opći je sud utvrdio da se sporna uredba izravno odnosi na tužitelje. Podsjetio je da, u skladu sa sudskom praksom, taj uvjet zahtijeva, s jedne strane, da sporna Unijina mjera izravno proizvodi učinke na pravni položaj tužitelja i, s druge strane, da ne ostavlja svojim adresatima koji su odgovorni za njezinu provedbu nikakav diskrecijski prostor. Potonji zahtjev je zadovoljen jer države članice, koje su bile odgovorne za provedbu sporne uredbe, nisu imale nikakvu diskreciju u pogledu stope antidampinške pristojbe i njezina uvođenja na predmetni proizvod. Što se tiče prvonavedenog zahtjeva, Vijeće i Komisija su tvrdili da promjena stope antidampinške pristojbe uvedena spornom uredbom nije mogla proizvesti pravne učinke u odnosu na tužitelje jer, s jedne strane, tužitelji nisu plaćali nikakvu antidampinšku pristojbu i, s druge strane, nisu imali subjektivno pravo tražiti da se njihovim konkurentima nametne određena visina antidampinške pristojbe. Opći sud odbio je tu tvrdnju. Naime, da su sudovi Unije prihvatili tako restriktivno tumačenje tog zahtjeva, sve tužbe Unijinih proizvođača protiv uredbi o uvođenju antidampinških pristojbi morale bi se automatski proglasiti nedopuštenima; isto bi vrijedilo i za sve tužbe konkurenata korisnika potpore koju je Komisija po završetku formalnog istražnog postupka proglasila spojivom s unutarnjim tržištem i sve tužbe konkurenata protiv odluke kojom je koncentracija proglašena spojivom s unutarnjim tržištem. Međutim, takve su tužbe u sudskoj praksi proglašavane dopuštenima. Budući da su tužitelji u predmetnom slučaju podnijeli zahtjev za djelomičnu privremenu reviziju te da su antidampinške pristojbe koje su uvedene po završetku djelomične privremene revizije bile namijenjene naknadi štete koju su pretrpjeli kao konkurentski proizvođači na istom tržištu, Opći sud utvrdio je da se sporna uredba na njih izravno odnosi.

24. Kao drugo, Opći sud je prihvatio prvi tužbeni razlog, kojim se navodila povreda članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe.

25. Opći sud je podsjetio da članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe zahtijeva da Komisija u svim ispitnim postupcima za reviziju primijeni istu metodologiju kao u početnom ispitnom postupku, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, vodeći pritom računa o članku 2. te uredbe.

¹⁵ SL 1991., L 136, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 10., str. 3.)

¹⁶ Budući da društvo Changmao Biochemical Engineering u svojoj žalbi pobija samo ocjenu uvjeta u vezi s izravnim utjecajem, a ne analizu Općeg suda koja se odnosi na uvjet u vezi s osobnim utjecajem ili zahtjev da tužitelji moraju imati pravni interes za pokretanje postupka, sažet ću ocjenu uvjeta Općeg suda u vezi s izravnim utjecajem.

26. Tijekom početnog ispitnog postupka u predmetnom slučaju uobičajena vrijednost za dva kineska proizvođača izvoznika kojima je MET odobren izračunana je na temelju stvarnih domaćih prodajnih cijena svakog od tih društava, dok je za proizvođače izvoznike kojima MET nije odobren izračunana na temelju podataka primljenih od proizvođača u analognoj zemlji, konkretno, domaćih prodajnih cijena u Argentini. Spornom je uredbom, tijekom ispitnog postupka revizije, MET odbijen dvama kineskim proizvođačima izvoznicima, zbog čega se uobičajena vrijednost nije mogla odrediti na temelju stvarnih domaćih prodajnih cijena svakog od tih dvaju društava. Ona je u biti izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini.

27. Opći sud je utvrdio da činjenica da je uobičajena vrijednost u odnosu na proizvođače izvoznike kojima MET nije odobren izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini, a ne na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini, promjena metodologije u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe. Budući da se u spornoj uredbi nije upućivalo na promjenu okolnosti, ta promjena metodologije nije bila u skladu s tom uredbom.

28. Stoga je Opći sud poništio spornu uredbu¹⁷.

29. Opći sud je na zahtjev tužitelja zadržao antidampinšku pristojbu koja je spornom uredbom uvedena u odnosu na društvo Ninghai Organic Chemical Factory, dok Komisija i Vijeće ne donesu potrebne mjere kako bi postupili u skladu s pobijanom presudom. S obzirom na presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T442/12, EU:T:2017:372), ta pristojba nije se mogla zadržati u odnosu na društvo Changmao Biochemical Engineering.

IV. Postupak pred Sudom i zahtjevi stranaka

30. Društvo Changmao Biochemical Engineering ovom žalbom od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu u cijelosti te da tužiteljima iz prvostupanjskog postupka naloži snošenje troškova koje je ono imalo u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

31. Društva Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari i Caviro Distillerie (u daljnjem tekstu zajedno: društvo Distillerie Bonollo) od Suda zahtijevaju da žalbu odbaci kao nedopuštenu i, u svakom slučaju, odbije kao neosnovanu. Nadalje, društvo Distillerie Bonollo zahtijeva od Suda da žalitelju i svim intervenijentima naloži snošenje troškova koje je ono imalo u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

32. Vijeće smatra da Sud treba žalbu odbaciti kao nedopuštenu i žalitelju naložiti snošenje troškova žalbenog postupka.

33. Komisija smatra da Sud treba žalbu odbaciti kao nedopuštenu i, u svakom slučaju, odbiti kao neosnovanu te žalitelju naložiti snošenje troškova.

¹⁷ Stoga nije bilo potrebno da Opći sud razmatra druga četiri tužbena razloga koja su tužitelji istaknuli, a kojima su navodili (i) povredu članka 2. stavka 7. točke (a) Temeljne uredbe, u vezi s člankom 2. stavcima 1., 2. i 3. te uredbe, zato što je upotrijebljena izračunana uobičajena vrijednost, a ne domaće prodajne cijene u analognoj zemlji; (ii) povredu članka 2. stavka 3. Temeljne uredbe zato što je uobičajena vrijednost izračunana na temelju troškova u zemlji koja nije analogna; (iii) povredu članka 2. stavka 3. Temeljne uredbe zato što je uobičajena vrijednost izračunana s obzirom na sirovinu koja nije bila ekvivalentna; i (iv) povredu prava obrane i obveze obrazlaganja.

34. Komisija je podnijela protužalbu. Od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu, prva četiri tužbena razloga koji su istaknuti pred Općim sudom proglasi nedopuštenima¹⁸, a peti tužbeni razlog koji je istaknut pred Općim sudom proglasi neosnovanim ili, podredno, da vrati predmet Općem sudu radi donošenja odluke o petom tužbenom razlogu istaknutom u prvostupanjskom postupku¹⁹. Podredno, Komisija od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem nalaže Vijeću da donese mjere potrebne kako bi postupilo u skladu s njom. Komisija od Suda zahtijeva i da društvu Changmao Biochemical Engineering naloži snošenje troškova.

35. Društvo Distillerie Bonollo od Suda zahtijeva da drugi dio prvog protužalbenog razloga²⁰ odbaci kao nedopušten ili, podredno, odbije kao neosnovan. Nadalje, društvo Distillerie Bonollo zahtijeva od Suda da protužalbu u ostatku odbije kao neosnovanu ili bespredmetnu. Naposljetku, od Suda zahtijeva da Komisiji naloži snošenje troškova postupka pred Sudom i troškova eventualnog postupka ponovnog odlučivanja pred Općim sudom društva Distillerie Bonollo.

36. Vijeće podupire zahtjeve koje Komisija ističe u protužalbi.

37. Društvo Changmao Biochemical Engineering od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu, prva četiri tužbena razloga istaknuta pred Općim sudom proglasi nedopuštenima, peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom proglasi neosnovanim ili da, podredno, vrati predmet Općem sudu radi donošenja odluke o petom tužbenom razlogu istaknutom u prvostupanjskom postupku. Podredno, od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem Vijeću nalaže donošenje mjera potrebnih kako bi se postupilo u skladu s tom presudom. Naposljetku, od Suda zahtijeva da društvu Distillerie Bonollo naloži snošenje troškova društva Changmao Biochemical Engineering.

38. Društvo Changmao Biochemical Engineering, Distillerie Bonollo, Vijeće i Komisija iznijeli su usmena očitovanja na raspravi održanoj 24. listopada 2019.

V. Protužalba

39. Najprije treba ispitati Komisijinu protužalbu jer se njome pobija, prvenstveno, dopuštenost tužbe u prvostupanjskom postupku.

A. Argumenti stranaka

40. Komisija od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu, prva četiri tužbena razloga istaknuta pred Općim sudom odbaci kao nedopuštene²¹ i peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan²² ili da, podredno, vrati predmet Općem sudu radi donošenja odluke o petom tužbenom razlogu. Podredno, Komisija od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem je u drugoj točki te izreke Vijeću naloženo donošenje mjera potrebnih kako bi postupilo u skladu s tom presudom.

18 Prvim četirima tužbenim razlozima koji su istaknuti pred Općim sudom navodi se (i) povreda članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe; (ii) povreda članka 2. stavka 7. točke (a) Temeljne uredbe, u vezi s člankom 2. stavcima 1., 2. i 3. te uredbe; (iii) povreda članka 2. stavka 3. Temeljne uredbe; i (iv) povreda članka 2. stavka 3. Temeljne uredbe (vidjeti bilješku 17. ovog mišljenja).

19 Petim tužbenim razlogom koji je istaknut pred Općim sudom navodi se povreda prava obrane i obveze obrazlaganja (vidjeti bilješku 17. ovog mišljenja).

20 Drugim dijelom prvog razloga protužalbe navodi se da peti tužbeni razlog koji je istaknut pred Općim sudom (vidjeti bilješku 19. ovog mišljenja) nije osnovan.

21 Kako je navedeno u bilješci 8. ovog mišljenja, prvim četirima tužbenim razlozima koji su istaknuti pred Općim sudom navodila se (i) povreda članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe; (ii) povreda članka 2. stavka 7. točke (a) Temeljne uredbe, u vezi s člankom 2. stavcima 1., 2. i 3. te uredbe; (iii) povreda članka 2. stavka 3. Temeljne uredbe; i (iv) povreda članka 2. stavka 3. Temeljne uredbe.

22 Kako je navedeno u bilješci 19. ovog mišljenja, petim tužbenim razlogom koji je istaknut pred Općim sudom navodila se povreda prava obrane i obveze obrazlaganja.

41. Komisija u prilog svojem zahtjevu za ukidanje pobijane presude ističe samo jedan žalbeni razlog. Navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši, u točkama 51. do 73. pobijane presude, da se sporna uredba izravno odnosi na društvo Distillerie Bonollo i dr.

42. Kao prvo, Komisija tvrdi da se Opći sud nije mogao pozvati na pravo na djelotvornu sudsku zaštitu zajamčeno člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) kako bi široko protumačio uvjet u vezi s izravnim utjecajem. To tumačenje, prema kojem se taj uvjet smatra ispunjenim kada sporni akt Unije *bitno* djeluje na položaj tužitelja, nije u skladu s ustaljenom sudskom praksom, koja zahtijeva postojanje *pravnog* učinka na tužiteljev položaj. Kao drugo, Komisija tvrdi da sporna uredba mora društvu Distillerie Bonollo davati materijalno pravo da bi utjecala na njegov pravni položaj. Međutim, Komisija tvrdi da društvo Distillerie Bonollo nema pravo zahtijevati da se konkurentskim proizvođačima iz treće zemlje uvede određena visina antidampinških pristojbi jer članak 21. Temeljne uredbe omogućuje Vijeću i Komisiji da ne uvedu mjere ako njihovo uvođenje ne bi bilo u interesu Unije.

43. Komisija zaključuje da pobijanu presudu treba ukinuti.

44. Stoga Komisija od Suda zahtijeva da prva četiri razloga istaknuta pred Općim sudom odbaci kao nedopuštene, a da peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom u prvostupanjskom postupku odbije kao neosnovan. Što se tiče potonjeg tužbenog razloga, kojim se navodi povreda prava obrane i obveze obrazlaganja, Komisija prihvaća da je on dopušten jer se radi o postupovnom, a ne o materijalnom tužbenom razlogu. Međutim, Komisija tvrdi da je taj tužbeni razlog neosnovan jer je društvo Distillerie Bonollo tijekom upravnog postupka više puta pisano i usmeno komuniciralo s Komisijom. Ali ako bi Sud utvrdio da ne može konačno odlučiti o petom tužbenom razlogu istaknutom pred Općim sudom, Komisija zahtijeva da se predmet vrati Općem sudu radi donošenja odluke o tom razlogu.

45. Podredno, Komisija od Suda zahtijeva da ukine drugu točku izreke pobijane presude. Komisija u prilog tom zahtjevu ističe jedan žalbeni razlog, kojim navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava zadržavši antidampinšku pristojbu uvedenu spornom uredbom „dok [Komisija] i [Vijeće] ne donesu mjere potrebne kako bi postupili u skladu [s] tom presudom”. Tvrdi da od stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća²³ samo Komisija može uvoditi antidampinške mjere.

46. Društvo Changmao Biochemical Engineering slaže se sa svim Komisijinim zahtjevima, ali se ne slaže, kao prvo, s njezinim podrednim zahtjevom (koji je sažet u prethodnoj točki) i, kao drugo, od Suda zahtijeva da naloži društvu Distillerie Bonollo snošenje njegovih troškova postupka.

47. Društvo Distillerie Bonollo navodi da protužalbu treba odbiti.

48. Kao prvo, kada je riječ o Komisijinoj tvrdnji da je peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom neosnovan, društvo Distillerie Bonollo tvrdi da ta tvrdnja nije dopuštena. To je zato što, kao prvo, Opći sud nije ispitao taj tužbeni razlog, kao drugo, radi se o činjeničnom pitanju i, kao treće, u protužalbi se upućuje na odgovor Vijeća na pisana pitanja Općeg suda, čiji primjerak Komisija nije trebala dobiti jer joj je intervencija dopuštena isključivo na temelju izvještaja za raspravu. Distillerie Bonollo tvrdi da je ta tvrdnja u svakom slučaju neosnovana.

²³ Uredba (EU) br. 37/2014 od 15. siječnja 2014. o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na postupke za donošenje određenih mjera (SL 2014., L 18, str. 1.)

49. Kao drugo, kada je riječ o jedinom žalbenom razlogu koji je istaknut u prilog zahtjevu za poništenje pobijane presude, društvo Distillerie Bonollo tvrdi da nije dopušten jer je usmjeren protiv točaka 59. i 63. pobijane presude. To je zato što, kada je u pitanju prvonavedena točka, Komisija pobija činjenično utvrđenje, a u pogledu potonje točke Komisija samo želi tumačenje koje je Opći sud prihvatio zamijeniti vlastitim.

50. Nadalje, društvo Distillerie Bonollo navodi da je taj jedini žalbeni razlog u cijelosti neosnovan ili bespredmetan. Društvo Distillerie Bonollo osobito tvrdi da se Opći sud nije pozvao na načelo djelotvorne sudske zaštite kako bi proširio pojam izravnog utjecaja s obzirom na to da je upućivanje na to načelo u točki 93. pobijane presude suvišno. Usto, akt Unije izravno se odnosi na tužitelja ako je on, kako je Opći sud naveo u točki 52. pobijane presude, u svojem svojstvu sudionika na tržištu koji se tržišno natječe s drugim sudionicima na tržištu pod izravnim učincima tog akta. Sud je taj kriterij prihvatio u presudi od 6. studenoga 2018., *Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 43.)*. Stoga društvo Distillerie Bonollo tvrdi da se uredba na njega izravno odnosi s obzirom na to da je ono izravan konkurent dvama kineskim proizvođačima izvoznicima na čije proizvode tom uredbom nisu uvedene odgovarajuće antidampinške pristojbe.

51. Kao treće, društvo Distillerie Bonollo navodi da jedini razlog istaknut u prilog Komisijinu podrednom zahtjevu nije osnovan. Druga točka izreke pobijane presude nalaže ne samo Vijeću nego i nadležnoj instituciji, to jest Komisiji, donošenje mjera potrebnih za postupanje u skladu s tom presudom.

52. Vijeće podupire oba Komisijina zahtjeva.

53. Kao prvo, Vijeće navodi da pobijanu presudu treba ukinuti jer je Opći sud pogriješio time što je četiri materijalna tužbena razloga koji su pred njime istaknuti proglasio dopuštenima. Iako uvjet u vezi s izravnim utjecajem treba tumačiti s obzirom na načelo djelotvorne sudske zaštite, učinak tog načela ne može biti ukidanje uvjeta za dopuštenost koji su predviđeni u članku 263. četvrtom stavku UFEU-a. Usto, sudska praksa koja zahtijeva da akt Unije proizvodi učinke na tužiteljev pravni, a ne činjenični položaj još je uvijek važeća. Uredba kojom se uvode antidampinške pristojbe ne može proizvesti nikakve pravne učinke na Unijine proizvođače jer, kao prvo, ti proizvođači ne plaćaju te pristojbe i, kao drugo, nemaju pravo na to da se te pristojbe nametnu proizvođačima izvoznicima iz trećih zemalja. Opći je sud stoga pogriješio kada je u točkama 52. i 53. pobijane presude utvrdio, u biti, da je uvjet koji se odnosi na izravni utjecaj ispunjen kada postoji učinak na tužiteljev činjenični položaj.

54. Kao drugo, Vijeće navodi da Sud, ako ukine pobijanu presudu, treba peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbiti kao neosnovan.

55. Kao treće, Vijeće ističe da Sud, ako odluči da pobijanu presudu ne treba ukinuti, svejedno treba ukinuti drugu točku izreke te presude jer Uredba br. 37/2014 Komisiji daje ovlast donošenja antidampinških mjera isključivo Komisiji.

B. Ocjena

56. Komisija svojom protužalbom zahtijeva ukidanje pobijane presude (u daljnjem tekstu: glavni zahtjev Komisije) navodeći da je Opći sud pogriješio utvrdivši, u točkama 51. do 73. te presude, da se sporna uredba izravno odnosi na društvo Distillerie Bonollo. Podredno, Komisija zahtijeva ukidanje druge točke izreke pobijane presude u dijelu u kojem se tom točkom Vijeću nalaže donošenje potrebnih mjera kako bi postupilo u skladu s tom presudom (u daljnjem tekstu: podredni zahtjev Komisije), navodeći da od stupanja na snagu Uredbe br. 37/2014 samo Komisija može uvoditi antidampinške mjere.

57. Društvo Distillerie Bonollo navodi da oba Komisijina zahtjeva treba odbiti, dok Vijeće i društvo Changmao Biochemical Engineering podupiru oba zahtjeva.

1. Dopuštenost protužalbe

58. Društvo Distillerie Bonollo pobija dopuštenost, kao prvo, jedinog žalbenog razloga koji je istaknut u prilog glavnom zahtjevu Komisije, a kojim se navodi pogreška u ocjeni izravnog utjecaja, u dijelu u kojem je usmjeren protiv određenih točaka pobijane presude, i, kao drugo, zahtjeva Komisije da Sud odbije peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom²⁴.

59. Smatram da te prigovore nedopuštenosti treba odbiti.

a) Dopuštenost jedinog žalbenog razloga koji je istaknut u prilog glavnom zahtjevu Komisije u dijelu u kojem je usmjeren protiv točaka 59. i 63. pobijane presude

60. Kao prvo, društvo Distillerie Bonollo navodi da jedini žalbeni razlog koji je Komisija istaknula nije dopušten u dijelu u kojem je usmjeren protiv točke 59. pobijane presude, u kojoj je Opći sud utvrdio da se sporna uredba izravno odnosi na društvo Distillerie Bonollo jer su njome dvama kineskim proizvođačima izvoznicima nametnute antidampinške pristojbe radi naknade štete koju je društvo Distillerie Bonollo pretrpjelo kao konkurent tih dvaju kineskih proizvođača. Društvo Distillerie Bonollo smatra da je to činjenično pitanje.

61. Prema mojemu mišljenju, taj prigovor nedopuštenosti treba odbiti. Komisija ne pobija utvrđenje Općeg suda iz točke 59. pobijane presude da je društvo Distillerie Bonollo bilo izravni konkurent dvaju kineskih proizvođača izvoznika, što je doista činjenično utvrđenje koje Sud ne može preispitivati²⁵. Umjesto toga, Komisija u pogledu točke 59. pobijane presude tvrdi da šteta koju je pretrpjela industrija Unije nije određena u spornoj uredbi, nego u „ranijim pravnim aktima” (to jest u Uredbi br. 349/2012 i Uredbi br. 130/2006), zbog čega eventualne učinke na pravni položaj društva Distillerie Bonollo nije prouzročila sporna uredba, nego ti „raniji pravni akti”. To je pravno pitanje.

62. Kao drugo, društvo Distillerie Bonollo ističe da jedini žalbeni razlog nije dopušten u dijelu u kojem je usmjeren protiv točke 63. pobijane presude, u kojoj je Opći sud odbio tvrdnju Vijeća da tužitelj, da bi uvjet u vezi s izravnim utjecajem bio ispunjen, mora „ima[ti] subjektivno pravo na uvođenje antidampinške pristojbe određene visine”. To je zato što, prema navodu društva Distillerie Bonollo, Komisija samo želi tumačenje koje je prihvatio Opći sud zamijeniti vlastitim.

63. Smatram da i taj prigovor nedopuštenosti treba odbiti. Točno je da je Vijeće navedenu tvrdnju iznijelo u prvostupanjskom postupku i da je Komisija u prvostupanjskom postupku intervenirala u potporu Vijeću. Međutim, u skladu sa sudskom praksom, kad žalitelj osporava tumačenje ili primjenu prava Unije Općeg suda, pravna pitanja ispitana u prvom stupnju mogu ponovno biti raspravljana tijekom žalbenog postupka. Stoga, ako žalitelj ne bi mogao temeljiti svoju žalbu na razlozima i argumentima već korištenima pred Općim sudom, žalbeni bi postupak u jednom dijelu bio lišen svoje svrhe²⁶. Osim toga, Komisija pobija konkretnu točku pobijane presude, to jest točku 63.

24 Radi jasnoće ističem da se svi prigovori nedopuštenosti odnose na glavni zahtjev Komisije. Ne odnose se na njezin podredni zahtjev.

25 Presuda od 26. rujna 2018., Philips i Philips France/Komisija (C-98/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:774, t. 40.)

26 Presuda od 27. ožujka 2019., Canadian Solar Emea i dr./Vijeće (C-236/17 P, EU:C:2019:258, t. 124.)

b) Dopuštenost zahtjeva Komisije da se peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan

64. Komisija, nakon što je u protužalbi obrazložila zašto se, prema njezinu mišljenju, sporna uredba ne odnosi izravno na društvo Distillerie Bonollo i zaključila da pobijanu presudu treba u cijelosti ukinuti, zahtijeva da Sud peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom, kojim se navodila povreda prava obrane i obveze obrazlaganja, odbije kao neosnovan.

65. Društvo Distillerie Bonollo osporava dopuštenost Komisijina zahtjeva da se peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan. To je zato što, kao prvo, Opći sud nije donio odluku o tom tužbenom razlogu i, kao drugo, zato što je pitanje jesu li, konkretno, povrijeđena prava obrane društva Distillerie Bonollo činjenično pitanje.

66. Prema mojem mišljenju taj prigovor nedopuštenosti treba odbiti.

67. Kao prvo, točno je da Opći sud u pobijanoj presudi nije razmatrao peti žalbeni razlog. To nije bilo potrebno jer je prihvatio prvi tužbeni razlog, kojim se navodila povreda članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe, te je zbog toga poništio spornu uredbu²⁷. Međutim, to ne znači da Komisijin zahtjev da se peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan nije dopušten. To je zato što iz protužalbe jasno proizlazi da Komisija od Suda zahtijeva da peti tužbeni razlog istaknut u prvom stupnju ispita i odbije kao neosnovan *u okviru izvršavanja svojih ovlasti, na temelju članka 61. Statuta, da konačno odluči u sporu* nakon što ukine odluku Općeg suda. Naime, Komisija u protužalbi od Suda zahtijeva da peti tužbeni razlog istaknut u prvom stupnju odbije kao neosnovan tek *nakon* što je obrazložila zašto se pobijana presuda ne odnosi neposredno na društvo Distillerie Bonollo i zašto se, stoga, tu presudu mora ukinuti. Osim toga, Komisija u svojoj replici objašnjava da se o petom tužbenom razlogu istaknutom pred Općim sudom očituje „kako bi Sudu pomogla pri izvršavanju ovlasti koje ima na temelju članka 61. Statuta”.

68. Kao drugo, iako u članku 61. Statuta nije precizirano može li Sud, kada konačno odlučuje o sporu, odlučiti o činjeničnim pitanjima, Sud je u praksi preuzeo tu ovlast²⁸. Stoga, ako će donošenje odluke o petom tužbenom razlogu istaknutom pred Općim sudom zahtijevati činjenične ocjene, to neće utjecati na dopuštenost Komisijina zahtjeva da se taj tužbeni razlog odbije kao neosnovan.

c) Dopuštenost Komisijina zahtjeva da se peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom odbije kao neosnovan u dijelu u kojem upućuje na tvrdnje koje je Vijeće iznijelo u svojem odgovoru na pisana pitanja Općeg suda

69. Komisija u protužalbi, u prilog svojem zahtjevu da Sud odbije peti tužbeni razlog istaknut pred Općim sudom kao neosnovan, upućuje na odgovor Vijeća²⁹ na pisana pitanja koja je Opći sud postavio u okviru mjera upravljanja postupkom³⁰.

²⁷ Vidjeti točke 142. i 143. pobijane presude.

²⁸ Vidjeti primjerice presude od 1. srpnja 2008., Chronopost/UFEX i dr. (C-341/06 P i C-342/06 P, EU:C:2008:375, t. 141. do 164.); od 21. siječnja 2010., Audi/OHIM (C-398/08 P, EU:C:2010:29, t. 52. do 60.); od 3. svibnja 2012., Španjolska/Komisija (C-24/11 P, EU:C:2012:266, t. 50. do 59.); i od 28. studenoga 2019., ABB/Komisija (C-593/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:1027, t. 95. do 101.).

²⁹ Konkretnije, Komisija upućuje na navod Vijeća, u njegovu odgovoru na pisana pitanja Općeg suda, prema kojem se, da bi se utvrdilo je li Vijeće povrijedilo svoju obvezu obrazlaganja, u obzir mora uzeti ne samo tekst sporne uredbe, nego i usmena i pisana komunikacija tijekom upravnog postupka. Komisija upućuje na još jedan navod Vijeća u njegovu odgovoru na pisana pitanja Općeg suda, prema kojem društvo Distillerie Bonollo i ne tvrdi da je obrazloženje nedovoljno, nego samo osporava pristup Vijeća i Komisije, što nije dovoljno da bi se utvrdilo postojanje povrede prava obrane ili obveze obrazlaganja.

³⁰ Vidjeti točku 34. pobijane presude.

70. Društvo Distillerie Bonollo navodi da upućivanja u protužalbi na odgovor Vijeća na pisana pitanja Općeg suda nisu dopuštena. Prema njegovu mišljenju, to proizlazi iz činjenice da je Komisiji intervencija u prvostupanjski postupak dopuštena u skladu s člankom 116. stavkom 6. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991., to jest na temelju izvještaja za raspravu. Komisija stoga nije imala pravo dobiti primjerak odgovora Vijeća na pisana pitanja Općeg suda. Društvo Distillerie Bonollo stoga od Suda zahtijeva da odbije odlučivati o Komisijinu zahtjevu za odbijanje petog tužbenog razloga istaknutog pred Općim sudom kao neosnovanog.

71. Prema mojemu mišljenju, protužalbu se ne može proglasiti nedopuštenom u dijelu u kojem upućuje na tvrdnje koje je Vijeće iznijelo u svojem odgovoru na pisana pitanja Općeg suda.

72. Komisiji je u predmetnom slučaju dopušteno da intervenira u postupak pred Općim sudom u skladu s člankom 116. stavkom 6. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991.³¹.

73. U skladu s člankom 116. stavkom 6. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991., ako je zahtjev za intervenciju podnesen nakon isteka roka od šest tjedana od objave Obavijesti o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije*, intervenijent „može, na temelju izvještaja za raspravu koji mu se priopćava, iznijeti svoje očitovanje za vrijeme usmenog dijela postupka”. Iz toga proizlazi da intervenijent u toj situaciji nema pravo dobiti primjerak tužbe, odgovora na tužbu, replike ili odgovora na repliku³².

74. Međutim, Komisija je u predmetnom slučaju imala pravo dobiti primjerak tužbe i odgovora na tužbu. To je zato što članak 24. stavak 7. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991.³³ predviđa da „[k]ada Vijeće ili [Komisija] nisu stranke u postupku, Opći sud upućuje im primjerak tužbe i odgovora na tužbu, bez priloga tim dokumentima, kako bi im omogućio da utvrde poziva li se u njima na neprimjenjivost kojeg od njihovih akata u smislu članka 277. UFEU-a”.

75. Ističem da su tvrdnje koje je Vijeće iznijelo u svojem odgovoru na pisana pitanja Općeg suda, a na koje Komisija upućuje u svojoj protužalbi³⁴, iznesene i u odgovoru na tužbu koji je Vijeće podnijelo u postupku pred Općim sudom³⁵, a čiji je primjerak Komisija imala pravo dobiti.

76. Stoga, neovisno o tome je li Komisija imala pravo dobiti primjerak odgovora Vijeća na pisana pitanja Općeg suda, činjenica da ona u svojoj protužalbi upućuje na tvrdnje koje je Vijeće iznijelo u svojem odgovoru na ta pisana pitanja ne može dovesti do nedopuštenosti protužalbe u dijelu u kojem se njome upućuje na tvrdnje Vijeća.

2. Meritum

77. Kako je navedeno u točki 56. ovog mišljenja, Komisija zahtijeva ukidanje pobijane presude ili, podredno, ukidanje druge točke izreke te presude. Te ću zahtjeve redom razmotriti.

31 Vidjeti točku 20. ovog mišljenja.

32 Presuda od 26. ožujka 2009., Selex Sistemi Integrati/Komisija (C-113/07 P, EU:C:2009:191, t. 37. do 39.)

33 Sada članak 82. Poslovnika Općeg suda

34 Vidjeti bilješku 29. ovog mišljenja.

35 Vijeće je u svojem odgovoru na tužbu u prvostupanjskom postupku navelo da pitanje je li Vijeće povrijedilo svoju obvezu obrazlaganja treba ocijeniti ne samo s obzirom na tekst članka 296. UFEU-a, nego i s obzirom na komunikaciju tijekom antidampinškog postupka. Vijeće je u svojem odgovoru na tužbu dalje navelo da tužitelji u prvostupanjskom postupku, umjesto da prigovaraju nedostatnosti obrazloženja, prigovaraju samoj biti pristupa Vijeća i Komisije.

a) O glavnom zahtjevu Komisije, kojim se zahtijeva ukidanje pobijane presude

78. Komisija svojim jednim žalbenim razlogom navodi da je Opći sud pogriješio utvrdivši da se sporna uredba izravno odnosi na društvo Distillerie Bonollo.

79. U skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, fizičke ili pravne osobe mogu pokrenuti postupak protiv akta koji im nije upućen ako se on izravno i osobno odnosi na njih.

80. Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da uvjet u skladu s kojim se odluka koja je predmet tužbe mora izravno odnositi na fizičku ili pravnu osobu zahtijeva ispunjenje dvaju kumulativnih kriterija, odnosno, s jedne strane, da osporavana mjera izravno proizvodi učinke na pravni položaj pojedinca i, s druge strane, da svojim adresatima koji su zaduženi za njezinu provedbu ne daje nikakvu diskrecijsku ovlast, s obzirom na to da je ta provedba potpuno automatska i proizlazi isključivo iz propisa Unije, bez primjene drugih posrednih pravila³⁶.

81. Opći sud je u točki 59. pobijane presude utvrdio da je sporna uredba izravno proizvodila učinke na pravni položaj društva tužitelja u prvostupanjskom postupku jer je potonjom pokrenut postupak djelomične privremene revizije, a antidampinške mjere uvedene po završetku tog postupka bile su namijenjene naknadi štete koju su oni pretrpjeli kao konkurenti dvaju kineskih proizvođača izvoznika. Što se tiče drugog kriterija za izravan učinak, on je također ispunjen jer države članice nisu imale diskrecijsku ovlast u pogledu određivanja stope antidampinške pristojbe, kao ni u pogledu njezina uvođenja u odnosu na predmetne proizvode.

82. Ističem da se u protužalbi osporava samo ocjena Općeg suda iz točaka 51. do 73. pobijane presude, u pogledu prvog navedenog kriterija, a ne i njegova analiza drugog kriterija u točki 50. te presude.

83. Komisija tvrdi da sporna uredba ne proizvodi učinke na pravni položaj društva Distillerie Bonollo jer ono nema nikakva prava na koja bi donošenje te uredbe moglo imati učinak. Prema mišljenju Komisije, iako Temeljna uredba daje društvu Distillerie Bonollo postupovna prava u njegovu svojstvu tužitelja, samo su materijalna prava, a ne i postupovna, relevantna za utvrđivanje postojanja učinaka na pravni položaj društva Distillerie Bonollo. Međutim, ni UFEU ni Temeljna uredba ne daju društvu Distillerie Bonollo materijalno pravo na uvođenje antidampinških pristojbi određene visine proizvođačima iz trećih zemalja koji su mu konkurenti.

84. Društvo Distillerie Bonollo smatra da sporna uredba izravno proizvodi učinke na njegov pravni položaj jer ono ima pravo da na tržištu na kojem posluje tržišno natjecanje nije *narušeno dampingom*. To proizlazi, po analogiji, iz točke 50. presude od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).

85. Smatram da Sud treba odbiti jedini žalbeni razlog istaknut u prilog Komisijinom glavnom zahtjevu. Kako ću u nastavku objasniti, predlažem da se u ovom predmetu upotrijebi rješenje do kojeg je Sud došao u presudi od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), te da se zaključi da sporna uredba izravno proizvodi učinke na pravni položaj društva Distillerie Bonollo zbog prava potonjeg da na tržištu na kojem posluje tržišno natjecanje nije narušeno dampingom.

³⁶ Presude od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 42.); od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 69.); i od 5. studenoga 2019., ESB i dr./Trasta Komerbanka i dr. (C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P, EU:C:2019:923, t. 103.)

86. Za početak ističem da, protivno tvrdnjama Vijeća, iz činjenice da sporna uredba društvu Distillerie Bonollo ne nalaže plaćanje antidampinških pristojbi ne proizlazi da ta uredba ne proizvodi učinke na njegov pravni položaj.

87. To je zato što se antidampinške pristojbe po definiciji nameću na robu proizvođača iz trećih zemalja, a ne na robu Unijinih proizvođača poput društva Distillerie Bonollo. Stoga, ako bi Sud slijedio pristup Vijeća, Unijini proizvođači ne bi imali pravni interes zahtijevati poništenje uredbe o uvođenju antidampinških mjera. To ne bi bilo u skladu s presudama od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija (264/82, EU:C:1985:119, t. 12. do 16.) i od 18. listopada 2018., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696, t. 36. do 53.), u kojima su tužbe za poništenje koje su podnijeli Unijini proizvođači proglašene dopuštenima.

88. Još jedan argument u potporu tezi iznesenoj u točki 85. ovog mišljenja je da antidampinške pristojbe plaćaju gospodarski subjekti koji predmetni proizvod uvoze u Uniju, a prikupljaju ih carinska tijela država članica nakon puštanja tog proizvoda u Uniju. Njih ne plaćaju proizvođači izvoznici. Stoga, ako bi Sud slijedio pristup Vijeća, proizvođači izvoznici ne bi imali aktivnu procesnu legitimaciju za pokretanje postupka za poništenje uredbe o uvođenju antidampinških pristojbi na uvoz njihovih vlastitih proizvoda u Uniju. Ni to ne bi bilo u skladu s ustaljenom sudskom praksom, u kojoj se dopuštenima smatraju tužbe proizvođača i izvoznika predmetnih proizvoda koje se na temelju informacija o njihovim poslovnim djelatnostima optužuje za damping³⁷.

89. Osim toga, kako je navedeno u točki 85. ovog mišljenja, slažem se s društvom Distillerie Bonollo da sporna uredba, time što ga stavlja u nepovoljan konkurentski položaj, izravno proizvodi učinke na njegovo pravo da na tržištu na kojem posluje tržišno natjecanje nije narušeno.

90. Kao prvo, to proizlazi iz presude od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873). Sud je u toj presudi utvrdio da je odluka kojom je Komisija, kao prvo, određene mjere proglasila državnom potporom nespojivom s unutarnjim tržištem, ali nije naložila njihov povrat, i, kao drugo, za ostale mjere utvrdila da nisu činile državnu potporu, izravno proizvela učinke na pravni položaj tužitelja iz prvostupanjskog postupka jer ih je stavila u nepovoljan tržišni položaj i time proizvela učinke na njihovo pravo da ne trpe posljedice predmetnih mjera koje narušavaju tržišno natjecanje na tržištu na kojem su poslovali³⁸. Kako je Sud utvrdio, tužiteljima u prvostupanjskom postupku su to pravo dodjeljivale odredbe Ugovora koje se odnose na državne potpore, to jest članci 107. i 108. UFEU-a, čiji je cilj zaštita tržišnog natjecanja³⁹.

37 Presude od 21. veljače 1984., Allied Corporation i dr./Komisija (239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, t. 11. do 14.), i od 7. svibnja 1987., NTN Toyo Bearing i dr./Vijeće (240/84, EU:C:1987:202, t. 5. do 7.). Također vidjeti, među ostalima, presude od 18. rujna 1996., Climax Paper/Vijeće (T-155/94, EU:T:1996:118, t. 45. do 53.); od 25. rujna 1997., Shanghai Bicycle/Vijeće (T-170/94, EU:T:1997:134, t. 35. do 42.); od 13. rujna 2013., Huvis/Vijeće (T-536/08, neobjavljena, EU:T:2013:432, t. 23. do 29.); od 13. rujna 2013., Cixi Jiangnan Chemical Fiber i dr./Vijeće (T-537/08, neobjavljena, EU:T:2013:428, t. 20. do 29.); od 16. siječnja 2014., BP Products North America/Vijeće (T-385/11, EU:T:2014:7, t. 74. do 78.); od 15. rujna 2016., Unitec Bio/Vijeće (T-111/14, EU:T:2016:505, t. 25. do 32.); od 15. rujna 2016., Molinos Río de la Plata i dr./Vijeće (T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, t. 57. do 64.); od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće (T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, t. 22. do 39.); i od 10. listopada 2017., Kolachi Raj Industrial/Komisija (T-435/15, EU:T:2017:712, t. 49. do 55.).

38 Sud se pozvao na činjenicu da su tužitelji iz prvostupanjskog postupka, to jest P. Ferracci, vlasnik objekta „bed & breakfast”, i Scuola Elementare Maria Montessori, privatni obrazovni objekt, nudili usluge slične onima koje su pružali korisnici programa potpore, to jest crkveni i vjerski subjekti. Osim toga, objekti P. Ferraccija i Scuola Elementare Maria Montessori nalazili su se u neposrednoj blizini korisnika potpore. Oni su stoga djelovali na istom zemljopisnom tržištu odnosnih usluga. Budući da su P. Ferracci i Scuola Elementare Maria Montessori *a priori* ispunjavali uvjete za potporu koja je bila predmet sporne odluke, ta ih je odluka mogla staviti u nepovoljan tržišni položaj (vidjeti točku 50. presude od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873)).

39 Vidjeti točke 43. i 52. presude od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).

91. Predlažem da se rješenje do kojeg je Sud došao u presudi navedenoj u prethodnoj točki primijeni na predmetni slučaj, koji se ne odnosi na državnu potporu, nego na antidampinške propise. Smatram da sporna uredba izravno proizvodi učinke na pravni položaj društva Distillerie Bonollo s obzirom na njegovo pravo da na tržištu na kojem posluje tržišno natjecanje nije narušeno, ne državnim potporom (kao što je bio slučaj u tom predmetu), nego dampinškim praksama.

92. U prilog tom rješenju ističem da su antidampinška pravila, poput članaka 107. i 108. UFEU-a, namijenjena zaštitu tržišnog natjecanja. Točno je da antidampinške mjere, u skladu s člankom 21. stavkom 1. Temeljne uredbe, imaju dva cilja: one nastoje, s jedne strane, ukloniti poremećaje u trgovini uzrokovane dumpingom i, s druge strane, uspostaviti učinkovito tržišno natjecanje. Međutim, naglašavam da se dampinške prakse moraju smatrati *nepoštenim tržišnim natjecanjem* proizvođača iz trećih zemalja, od kojeg se Unijine proizvođače mora zaštititi⁴⁰. Iz toga proizlazi da je, u skladu sa sudskom praksom, uvođenje antidampinških pristojbi, zaštitna i preventivna mjera u odnosu na nepošteno tržišno natjecanje koje je posljedica dampinških praksi⁴¹. Stoga je, prema mojemu mišljenju, uklanjanje poremećaja u trgovini prije svega uvjet za uspostavu poštenog tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu.

93. Također ističem da o važnosti učinkovite zaštite tržišnog natjecanja kao cilja antidampinških pristojbi svjedoči pravilo niže pristojbe. U skladu s tim pravilom, kako je propisano u zadnjoj rečenici članka 9. stavka 4. Temeljne uredbe, visina antidampinške pristojbe mora se utvrditi na temelju dampinške marže, osim ako je marža štete niža od dampinške marže, u kojem slučaju se antidampinška pristojba mora izračunati na temelju marže štete. Pravilo niže pristojbe osigurava da se industriji Unije ne pruži zaštita koja prekoračuje ono što je nužno kako bi se uklonili štetni učinci dampinškog uvoza⁴², drugim riječima, osigurava da se industriji Unije ne dâ neopravdana konkurentna prednost u odnosu na dampinški uvoz⁴³.

94. Stoga, po analogiji s presudom od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), za spornu se uredbu mora smatrati da izravno proizvodi učinke na pravo društva Distillerie Bonollo da na tržištu na kojem posluje tržišno natjecanje nije narušeno dumpingom i, dakle, izravno na njegov pravni položaj. Kako je Opći sud utvrdio u točki 59. pobijane presude, društvo Distillerie Bonollo Unijin je proizvođač vinske kiseline koji djeluje na istom tržištu kao dva kineska proizvođača izvoznika. Stoga je, nametanjem navodno neprimjerenih antidampinških pristojbi dvama kineskim proizvođačima izvoznicima, sporna uredba mogla društvo Distillerie Bonollo staviti u nepovoljan tržišni položaj na unutarnjem tržištu.

95. Kao drugo, protivno tvrdnji Komisije, iz članka 9. stavka 4. i članka 21. Temeljne uredbe ne proizlazi da društvo Distillerie Bonollo nema pravo da na tržištu na kojem djeluje tržišno natjecanje nije narušeno dumpingom.

96. Prema tvrdnji Komisije, u slučajevima u kojima je utvrđeno postojanje dampainga, štete i uzročne veze između toga dvoje, Komisija svejedno može, u skladu s člankom 9. stavkom 4. i člankom 21. Temeljne uredbe, odlučiti da neće uvesti antidampinške mjere ako one nisu u interesu Unije. Komisija tvrdi da iz toga proizlazi da društvo Distillerie Bonollo nema materijalno pravo na zaštitu od dampainga.

97. Ne slažem se s tom tvrdnjom.

40 Vidjeti u tom pogledu Raymond, D., *Action antidumping et droit de la concurrence dans l'Union européenne*, Bruylant, 2016. (t. 60.).

41 Presude od 3. listopada 2000., Industrie des poudres sphériques/Vijeće (C-458/98 P, EU:C:2000:531, t. 91.), i od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće (T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, t. 50.). Također vidjeti mišljenje nezavisnog odvjetnika W. Van Gervena u predmetu Nölle (C-16/90, neobjavljeno, EU:C:1991:233, t. 11.), i mišljenje nezavisne odvjetnice E. Sharpston u predmetu Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće (C-100/17 P, EU:C:2018:214, t. 105.).

42 Presuda od 27. ožujka 2019., Canadian Solar Emea i dr./Vijeće (C-236/17 P, EU:C:2019:258, t. 167. i 168.)

43 Mišljenje nezavisne odvjetnice V. Trstenjak u predmetu Moser Baer India/Vijeće (C-535/06 P, EU:C:2008:532, t. 170.), i presuda od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće (T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, t. 51.)

98. Točno je da u skladu sa sudskom praksom Općeg suda industrija Unije nema pravo na uvođenje zaštitnih mjera, čak ni kada je utvrđeno postojanje dampainga i štete, jer se takve mjere mogu uvesti samo kada je također utvrđeno, u skladu s člankom 9. stavkom 4. i člankom 21. Temeljne uredbe, da su one opravdane u interesu Unije⁴⁴. Da bi se utvrdilo postojanje interesa Unije, potrebno je ocijeniti vjerojatne posljedice i primjene i neprimjene predloženih mjera za interes industrije Unije i ostale interese, to jest interese uvoznika, uzlazne industrije, korisnika i prerađivača dotičnog proizvoda kao i potrošača⁴⁵. Potrebno je odvagnuti interese tih strana⁴⁶.

99. Međutim, ističem da je to negativna obveza. U skladu s člankom 21. stavkom 1. Temeljne uredbe, Komisija može odlučiti da neće donijeti predložene antidampinške mjere samo ako one *nisu* u interesu Unije⁴⁷. Komisija je u praksi vrlo rijetko odlučivala da neće uvesti antidampinške mjere zato što njihovo uvođenje, unatoč tomu što su ostala tri uvjeta (damping, šteta i uzročna veza) ispunjena, nije bilo u interesu Unije⁴⁸.

100. Osim toga, naglašavam da činjenica da Komisija može odbiti naložiti povrat nezakonite i s unutarnjim tržištem nespojive državne potpore ako bi se to protivilo općem načelu prava Unije⁴⁹ i činjenici da država članica o kojoj je riječ može odbiti izvršiti odluku o povratu potpore ako je njezino pravilno izvršenje apsolutno nemoguće⁵⁰ nije spriječila Sud da utvrdi, u presudi od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), da konkurenti korisnika državne potpore imaju pravo da na tržištu na kojem djeluju tržišno natjecanje nije narušeno državnom potporom.

101. U slučajevima u kojima bi, osobito, povrat nezakonite i s unutarnjim tržištem nespojive potpore povrijedio načelo zaštite legitimnih očekivanja korisnika potpore⁵¹, Komisija više nije obvezna naložiti njezin povrat⁵². Ne smije naložiti povrat. U tom slučaju utvrđenje da potpora nije spojiva s unutarnjim tržištem ne dovodi do uspostave tržišnog natjecanja na predmetnom tržištu. Međutim, kako je navedeno u prethodnoj točki, to nije spriječilo Sud da utvrdi da konkurenti korisnika potpore imaju pravo da na tržištu na kojem djeluju tržišno natjecanje nije narušeno državnom potporom.

102. Slično tomu, ako uvođenje antidampinških mjera ne bi bilo u interesu Unije, Komisija može odlučiti da neće uvesti takve mjere. U tom slučaju poremećaji u trgovini uzrokovani dampaingom neće biti uklonjeni te se na unutarnjem tržištu neće uspostaviti tržišno natjecanje. To ne bi trebalo spriječiti Sud da utvrdi da Unijin proizvođač ima pravo da na tržištu na kojem djeluje tržišno natjecanje nije narušeno dampaingom.

103. Kao treće, protivno tvrdnjama Komisije i Vijeća, ako Sud utvrdi da je prvi kriterij postojanja izravnog utjecaja ispunjen u predmetnom slučaju, to neće biti zbog pukih činjeničnih učinaka sporne uredbe na položaj društva Distillerie Bonollo (suprotno pravnim učincima te uredbe).

44 Presude od 8. srpnja 2003., Euroalliances i dr./Komisija (T-132/01, EU:T:2003:189, t. 44.), i od 30. travnja 2015., VTZ i dr./Vijeće (T-432/12, neobjavljena, EU:T:2015:248, t. 162.)

45 Vidjeti članak 21. stavak 2. Temeljne uredbe.

46 Presuda od 15. lipnja 2017., T.KUP (C-349/16, EU:C:2017:469, t. 44.)

47 Presuda od 30. travnja 2015., VTZ i dr./Vijeće (T-432/12, nije objavljena, EU:T:2015:248, t. 163.)

48 Vidjeti Juramy, H., „Anti-Dumping in Europe: What About Us(ers)?”, *Global Trade and Customs Journal*, 2018., izd. 11/12, str. 511. do 518. (str. 516. i 517.); i Melin, Y., „Users in EU Trade Defence Investigations: How to Better Take their Interests into Account, and the New Role of Member States as user Champions after Comitology”, *Global Trade and Customs Journal*, 2016., br. 3., str. 88. do 121. (str. 96.).

49 Zadnja rečenica članka 16. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. UFEU-a (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.) predviđa da „Komisija ne smije zahtijevati povrat sredstava potpore ako bi to bilo u suprotnosti s općim načelima prava Unije”.

50 Presude od 9. studenoga 2017., Komisija/Grčka (C-481/16, neobjavljena, EU:C:2017:845, t. 28.), i od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 80.)

51 Presuda od 29. travnja 2004., Italija/Komisija (C-372/97, EU:C:2004:234, t. 111.)

52 Presuda od 15. studenoga 2018., World Duty Free Group/Komisija (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, t. 264. i 268.)

104. Naime, kako je navedeno u točki 85. ovog mišljenja, sporna uredba izravno proizvodi učinke na položaj društva Distillerie Bonollo zbog njegova *prava* da na tržištu na kojem djeluje tržišno natjecanje nije narušeno dampingom, a ne zbog eventualnih činjeničnih učinaka te uredbe.

105. Također ističem da nema nikakvog proturječja između rješenja predloženog u točki 85. ovog mišljenja i točke 81. presude od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155). Sud je u toj točki utvrdio da činjenica da je uredba o uvođenju antidampinških pristojbi na uvoz bioetanola iz Sjedinjenih Američkih Država stavila američke proizvođače bioetanola u nepovoljan tržišni položaj sama po sebi ne omogućuje zaključak da se ta uredba na njih izravno odnosila. Ističem, kao prvo, da su ti američki proizvođači bioetanola bili *proizvođači iz treće zemlje* čiji su proizvodi podlijegali antidampinškim pristojbama, dok ja predlažem da se smatra da *Unijini proizvođači* imaju pravo na tržišno natjecanje koje nije narušeno dampingom. Kao drugo, ti američki proizvođači bioetanola nisu djelovali na unutarnjem tržištu⁵³, dok ja predlažem da se smatra da to pravo imaju stvarni tržišni sudionici, a ne potencijalni⁵⁴.

106. Kao četvrto, protivno tvrdnjama Komisije i Vijeća, rješenje predloženo u točki 85. ovog mišljenja nije „ublažavanje” prvog kriterija u pogledu izravnog utjecaja.

107. Kako je navedeno u točki 87. ovog mišljenja, u presudi od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija (264/82, EU:C:1985:119, t. 11. do 16.), utvrđeno je da su Unijini proizvođači imali aktivnu procesnu legitimaciju zahtijevati poništenje uredbe o uvođenju antidampinških mjera. Osim toga, u presudi od 18. listopada 2018., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696, t. 36. do 53.), za Unijine proizvođače je utvrđeno da su imali aktivnu procesnu legitimaciju za pobijanje odluke kojom je Komisija, radi provedbe presude Suda, propisala neprikupljanje antidampinških pristojbi na uvoz robe koju je proizvodio jedan konkretni proizvođač izvoznik.

108. Iz toga proizlazi da ako Sud utvrdi da sporna uredba izravno proizvodi učinke na pravni položaj društva Distillerie Bonollo, protivno tvrdnjama Komisije i Vijeća, to ne bi bilo „ublažavanje” uvjeta u vezi s izravnim utjecajem. Njegova odluka bila bi u skladu sa sudskom praksom navedenom u prethodnoj točki.

109. Konkretni argument koji ide u prilog tom zaključku je da je u području antidampinga u slučajevima u kojima je bilo utvrđeno da tužitelji (bilo Unijini proizvođači, proizvođači izvoznici ili uvoznici) nemaju aktivnu procesnu legitimaciju zahtijevati poništenje uredbe o uvođenju antidampinških mjera to bilo zato što se ta uredba nije na njih osobno odnosila. Takva utvrđenja nisu bila posljedica činjenice da se takva uredba na njih nije izravno odnosila⁵⁵.

53 Američki proizvođači bioetanola svoje proizvode nisu izravno izvozili na tržište Unije, nego su ih na domaćem (američkom) tržištu prodavali nepovezanim trgovcima/proizvođačima mješavina, koji su potom bioetanol miješali s benzinom radi, osobito, izvoza u Uniju (mišljenje nezavisnog odvjetnika P. Mengozzija u predmetu Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2018:794, t. 63.).

54 To je u skladu s točkama 46. i 50. presude od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).

55 Presuda od 28. veljače 2002., BSC Footwear Supplies i dr./Vijeće (T-598/97, EU:T:2002:52, t. 49. do 64.); rješenje od 27. siječnja 2006., Van Mannekus/Vijeće (T-280/03, neobjavljeno, EU:T:2006:32, t. 108. do 141.); presuda od 19. travnja 2012., Würth i Fasteners (Shenyang)/Vijeće (T-162/09, neobjavljena, EU:T:2012:187); rješenje od 5. veljače 2013., BSI/Vijeće (T-551/11, neobjavljeno, EU:T:2013:60, t. 23. do 41.); presuda od 13. rujna 2013., Cixi Jiangnan Chemical Fiber i dr./Vijeće (T-537/08, neobjavljena, EU:T:2013:428, t. 28. i 29.); rješenje od 21. siječnja 2014., Bricmate/Vijeće (T-596/11, neobjavljeno, EU:T:2014:53, t. 21. do 60.); rješenje od 7. ožujka 2014., FESI/Vijeće (T-134/10, neobjavljeno, EU:T:2014:143, t. 41. do 76.); presuda od 15. rujna 2016., Molinos Río de la Plata i dr./Vijeće (T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, t. 48. do 56.); i rješenje od 25. siječnja 2017., Internacional de Productos Metálicos/Komisija (T-217/16, neobjavljeno, EU:T:2017:37, t. 26. do 33.), potvrđeno u žalbenom postupku (presuda od 18. listopada 2018., Internacional de Productos Metalicos/Komisija, C-145/17 P, EU:C:2018:839).

110. Koliko mi je poznato, postoji samo jedna iznimka. To je presuda od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), u kojoj je za američke proizvođače etanola utvrđeno da nisu imali aktivnu procesnu legitimaciju jer se sporni akt nije izravno odnosio na njih. Međutim, kako je navedeno u točki 105. ovog mišljenja, razlog tomu je bila specifična okolnost da ti proizvođači etanol nisu izravno izvozili u Uniju te da njihova proizvodnja stoga nije izravno podlijegala uvedenim antidampinškim pristojbama.

111. Osim toga, u slučajevima u kojima je za tužitelje utvrđeno da su imali aktivnu procesnu legitimaciju za zahtijevanje poništenja uredbe o uvođenju antidampinških mjera, uvjet u vezi s izravnim utjecajem nije razmatran⁵⁶ ili je utvrđeno da je ispunjen. Ako je utvrđeno da je ispunjen, to je bilo zbog drugog kriterija u pogledu izravnog utjecaja, to jest, kako je navedeno u točki 80. ovog mišljenja, zbog toga što carinska tijela država članica moraju, a da pritom nemaju nikakvu marginu prosudbe, naplatiti pristojbe uvedene antidampinškom uredbom. Prvi kriterij nije razmatran⁵⁷.

112. Koliko mi je poznato, postoje samo dvije iznimke. U presudi od 26. rujna 2000., Starway/Vijeće (T-80/97, EU:T:2000:216), utvrđeno je da je uredba kojom je produljena primjena antidampinških mjera izravno proizvodila učinke na pravni položaj uvoznika. To je bilo zato što je mogućnost, predviđena u toj uredbi, da Komisija tužitelja izuzme od produljene primjene pristojbe (ako uvoz nije činio zaobilaženje prvotne pristojbe) u okolnostima tog predmeta bila isključivo teorijska⁵⁸. Slično tomu, u presudi od 18. listopada 2018., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696), je za odluku kojom je propisano neprikupljanje antidampinških pristojbi utvrđeno da je izravno proizvodila učinke na položaj Unijinih proizvođača „u okviru postupka koji je doveo do donošenja antidampinških mjera”. Opći sud, među ostalim, pozvao se na činjenicu da je i pritužbu koja je dovela do usvajanja prvotne uredbe i zahtjev za reviziju po osnovi isteka mjera podnijelo strukovno udruženje u ime Unijinih proizvođača koje je uključivalo i tužitelje⁵⁹. U tom pogledu podsjećam da, kako sam naveo u točki 85. ovog mišljenja, smatram da prilikom ocjenjivanja je li drugi kriterij u pogledu izravnog utjecaja zadovoljen u obzir treba uzeti pravo tužitelja da na tržištu na kojem djeluje tržišno natjecanje nije narušeno, a ne njegova postupovna prava. Naime, postupovna prava koja Temeljna uredba dodjeljuje značajno se razlikuju od osobe do osobe⁶⁰ te je stoga moguće pitati se može li uredba o uvođenju antidampinških mjera izravno proizvoditi učinke na pravni položaj *bilo koje* osobe kojoj ta uredba dodjeljuje postupovna prava.

113. Stoga smatram da u sudskoj praksi u području antidampinga ne postoji potpora za Komisijin argument da se Unijinu proizvođaču mora uskratiti procesna legitimacija zato što nema pravo na zaštitu od dampinga te da uredba o uvođenju antidampinških pristojbi stoga ne proizvodi učinke izravno na njegov pravni položaj. Umjesto toga, čini mi se da je pobijana presuda sukladna sudskoj praksi sudova Unije u kojoj je, kako je navedeno u točki 110. ovog mišljenja, i koliko ja znam, procesna legitimacija tužitelju uskraćena samo u jednom slučaju zbog činjenice da se sporni akt na njega nije izravno odnosio, u okolnostima koje su se razlikovale od okolnosti predmetnog slučaja.

56 Presude od 21. veljače 1984., Allied Corporation i dr./Komisija (239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, t. 12. do 14.); od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija (264/82, EU:C:1985:119, t. 12. do 17.); od 7. svibnja 1987., NTN Toyo Bearing i dr./Vijeće (240/84, EU:C:1987:202, t. 5. do 7.); od 14. ožujka 1990., Nashua Corporation i dr./Komisija i Vijeće (C-133/87 i C-150/87, EU:C:1990:115, t. 14. do 20.); od 14. ožujka 1990., Gestetner Holdings/Vijeće i Komisija (C-156/87, EU:C:1990:116, t. 17. do 23.); od 11. srpnja 1990., Neotype Techmashexport/Komisija i Vijeće (C-305/86 i C-160/87, EU:C:1990:295, t. 19. do 22.); od 16. svibnja 1991., Extramet Industrie/Vijeće (C-358/89, EU:C:1991:214, t. 13. do 18.); od 13. rujna 2013., Huvis/Vijeće (T-536/08, neobjavljena, EU:T:2013:432, t. 25. do 29.); i od 13. rujna 2013., Cixi Jiangnan Chemical Fiber i dr./Vijeće (T-537/08, neobjavljena, EU:T:2013:428, t. 22. do 27.)

57 Presude od 18. rujna 1996., Climax Paper/Vijeće (T-155/94, EU:T:1996:118, t. 53.); od 25. rujna 1997., Shanghai Bicycle/Vijeće (T-170/94, EU:T:1997:134, t. 41.); od 16. siječnja 2014., BP Products North America/Vijeće (T-385/11, EU:T:2014:7, t. 72.); od 15. rujna 2016., Unitec Bio/Vijeće (T-111/14, EU:T:2016:505, t. 28.); od 15. rujna 2016., Molinos Río de la Plata i dr./Vijeće (T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, t. 62.); od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće (T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, t. 24.); i od 10. listopada 2017., Kolachi Raj Industrial/Komisija (T-435/15, EU:T:2017:712, t. 54.)

58 Presuda od 26. rujna 2000., Starway/Vijeće (T-80/97, EU:T:2000:216, t. 61. do 69.)

59 Presuda od 18. listopada 2018., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696, t. 41. i 42.)

60 Primjerice, postupovna prava dodijeljena Unijinim proizvođačima znatno se razlikuju od onih koja su dodijeljena potrošačkim skupinama.

114. Kao peto, nije mi uvjerljiv argument Komisije i Vijeća da se Opći sud u točkama 92. i 93. pobijane presude pogrešno pozvao na pravo na djelotvornu sudsku zaštitu zajamčeno člankom 47. Povelje kako bi „proširio” uvjet u vezi s izravnim utjecajem.

115. Opći sud je u tim točkama utvrdio da društvo Distillerie Bonollo, s obzirom na to da sporna uredba u odnosu na njega nije mogla predvidjeti provedbene mjere, u načelu nije imalo nikakve alternativne pravne lijekove u nacionalnom pravu. Iako ta činjenica nije mogla, prema mišljenju Općeg suda, ukinuti uvjet u vezi s osobnim utjecajem, uvjet da mora postojati izravan i osobni utjecaj na osobu svejedno se morao tumačiti s obzirom na pravo na djelotvornu sudsku zaštitu.

116. Iako članak 47. Povelje doista nije namijenjen mijenjanju sustava sudskog nadzora koji je uspostavljen Ugovorima, a osobito pravila o dopuštenosti izravnih tužbi koje se podnose sudovima Unije⁶¹, smatram da Opći sud nije to učinio u točkama 92. i 93. pobijane presude.

117. Opći sud zaključak da se sporna uredba ne odnosi izravno na društvo Distillerie Bonollo nije donio pozivajući se na članak 47. Povelje. Taj je zaključak temeljio na drugim razlozima, to jest na okolnosti, navedenoj u točki 59. pobijane presude, da je društvo Distillerie Bonollo pokrenulo postupak djelomične privremene revizije te da su antidampinške pristojbe koje su uvedene tom uredbom bile namijenjene naknađivanju štete koju je pretrpjelo kao konkurent koji je poslovao na istom tržištu kao dva kineska proizvođača izvoznika. Točke 92. i 93. te presude samo podupiru taj zaključak do kojeg je Opći sud već došao.

118. Također ističem da Opći sud zaključkom da sporna uredba izravno proizvodi učinke na pravni položaj društva Distillerie Bonollo zbog razloga navedenih u prethodnoj točki nije zanemario uvjet u vezi s izravnim utjecajem. Prihvatio je šire tumačenje tog uvjeta od onog koje su zagovarali Komisija i Vijeće, ali to ne znači da ga je zanemario.

119. Zaključujem da sporna uredba, s obzirom na to da može društvo Distillerie Bonollo staviti u nepovoljan tržišni položaj na tržištu na kojem se natječe s dvama kineskim proizvođačima izvoznicima, izravno proizvodi učinke na pravo društva Distillerie Bonollo da na tom tržištu tržišno natjecanje nije narušeno doppingom. Iz toga proizlazi da Opći sud nije pogriješio utvrdivši, u točki 59. pobijane presude, da sporna uredba izravno proizvodi učinke na pravni položaj društva Distillerie Bonollo te da se jedini žalbeni razlog mora odbiti.

120. Stoga protužalbu treba odbiti u dijelu u kojem se njome zahtijeva ukidanje pobijane presude.

b) O podrednom zahtjevu Komisije, u kojem od Suda zahtijeva ukidanje druge točke izreke pobijane presude

121. Podredno, Komisija od Suda zahtijeva ukidanje druge točke izreke pobijane presude u dijelu u kojem ta točka održava na snazi pristojbu koja je spornom uredbom uvedena na robu društva Ninghai Organic Chemical Factory dok ne samo Komisija, nego i Vijeće, ne donesu mjere potrebne kako bi postupili u skladu s tom presudom. Komisija tvrdi da od stupanja na snagu Uredbe br. 37/2014 samo Komisija može donositi antidampinške mjere.

122. Vijeće i društvo Changmao Biochemical Engineering slažu se s Komisijom, dok se društvo Distillerie Bonollo ne slaže.

123. Smatram da podredni zahtjev Komisije treba prihvatiti.

⁶¹ Presude od 3. listopada 2013., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (C-583/11 P, EU:C:2013:625, t. 97.), i od 27. ožujka 2019., Canadian Solar Emea i dr./Vijeće (C-236/17 P, EU:C:2019:258, t. 99.)

124. Opći sud je pristojbu koja je spornom uredbom nametnuta na robu društva Ninghai Organic Chemical Factory drugom točkom izreke pobijane presude održao na snazi „dok [Komisija] i [Vijeće] ne poduzmu mjere kako bi postupili u skladu [s pobijanom presudom]”.

125. Ističem da je, u skladu s člankom 266. prvim stavkom UFEU-a, institucija čiji je akt proglašen ništavim dužna poduzeti mjere potrebne kako bi postupila u skladu s presudom Suda Europske unije. U predmetnom slučaju spornu je uredbu donijelo Vijeće. Međutim, to ne znači da Vijeće mora, ili čak može, poduzeti mjere potrebne kako bi postupilo u skladu s pobijanom presudom.

126. Naime, u skladu sa sudskom praksom, obveza djelovanja koju propisuje članak 266. prvi stavak UFEU-a nije izvor nadležnosti niti oslobađa instituciju o kojoj je riječ nužnosti da se akt koji sadržava mjere potrebne za postupanje u skladu s presudom kojom je poništena mjera temelji na pravnoj osnovi koja ju, kao prvo, ovlašćuje da usvoji taj akt i koja je, kao drugo, na snazi u vrijeme usvajanja tog akta⁶².

127. Članak 9. stavak 4. Temeljne uredbe izmijenjen je člankom 1. Uredbe br. 37/2014 na način da konačne antidampinške pristojbe, koje je ranije uvodilo Vijeće, sada uvodi Komisija⁶³.

128. U predmetnom slučaju mjere potrebne kako bi se postupilo u skladu s pobijanom presudom mogu se donijeti tek nakon dana donošenja te presude, to jest nakon 3. svibnja 2018. Dakle, mogu se donijeti tek nakon stupanja na snagu, 20. veljače 2014., Uredbe br. 37/2014⁶⁴. Iz toga proizlazi da se mjere potrebne kako bi se postupilo u skladu s pobijanom presudom moraju temeljiti na članku 9. stavku 4. Temeljne uredbe, kako je izmijenjen Uredbom br. 37/2014, te na članku 14. stavku 1. Temeljne uredbe⁶⁵.

129. Stoga samo Komisija može donijeti te mjere.

130. Zaključujem da se druga točka izreke pobijane presude mora ukinuti u dijelu u kojem pristojbu koja je spornom uredbom uvedena na robu društva Ninghai Organic Chemical Factory održava na snazi dok *Vijeće* ne donese mjere potrebne kako bi postupilo u skladu s tom presudom. Međutim, druga točka izreke pobijane presude ostaje valjana u dijelu u kojem tu obvezu održava dok Komisija ne donese mjere potrebne kako bi postupila u skladu s tom presudom.

131. U preostalom dijelu protužalba se mora odbiti.

VI. Glavna žalba

132. Društvo Changmao Biochemical Engineering zahtijeva ukidanje pobijane presude navodeći da je Opći sud pogriješio prihvativši tužbeni razlog kojim se navodila povreda članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe.

62 Presude od 14. lipnja 2016., Komisija/McBride i dr. (C-361/14 P, EU:C:2016:434, t. 38., 40. i 45.), i od 19. lipnja 2019., C & J Clark International (C-612/16, neobjavljena, EU:C:2019:508, t. 39. i 40.)

63 Vidjeti točku 22. stavak 5. Priloga Uredbi br. 37/2014.

64 Članak 4. Uredbe br. 37/2014 predviđa da ta uredba „stupa na snagu tridesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*”, to jest na trideseti dan od 21. siječnja 2014.

65 Članak 14. stavak 1. Temeljne uredbe (koji nije izmijenjen Uredbom br. 37/2014) predviđa da se antidampinške pristojbe uvode uredbom. U skladu sa sudskom praksom, članak 9. stavak 4. Temeljne uredbe, kako je izmijenjen Uredbom br. 37/2014, i članak 14. stavak 1. Temeljne uredbe zajedno čine pravnu osnovu koja ovlašćuje Komisiju da nakon donošenja presude kojom je poništena uredba o uvođenju antidampinških pristojbi ponovno uvede te pristojbe (presuda od 19. lipnja 2019., C & J Clark International, C-612/16, neobjavljena, EU:C:2019:508, t. 42. do 44.). Također vidjeti presudu od 15. ožujka 2018., Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, t. 55.).

A. Argumenti stranaka

133. Društvo Changmao Biochemical Engineering svojim jedinim žalbenim razlogom pobija točke 132. do 137. i 139. do 141. pobijane presude.

134. Taj je žalbeni razlog podijeljen na tri dijela.

135. Društvo Changmao Biochemical Engineering u prvom dijelu svojeg jedinog žalbenog razloga ističe da činjenica da je uobičajena vrijednost u spornoj uredbi utvrđena na temelju troškova proizvodnje u Argentini, a ne na temelju domaćih prodajnih cijena u toj zemlji, nije promjena metodologije u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe te da su se, u svakom slučaju, okolnosti promijenile. Nadalje, društvo Changmao Biochemical Engineering smatra da je Opći sud pogriješio utvrdivši da je metodologija koja je primijenjena u početnom ispitnom postupku bila u skladu s člankom 2. Temeljne uredbe te što stoga nije uzeo u obzir razlike u postupcima proizvodnje vinske kiseline u Argentini i Kini.

136. Društvo Changmao Biochemical Engineering u drugom i trećem dijelu svojeg jedinog žalbenog razloga u biti tvrdi da je Opći sud pogriješio kada je utvrdio da činjenica da se na sve proizvođače izvoznike kojima MET nije odobren primjenjuje ista uobičajena vrijednost briše svaku razliku između proizvođača izvoznika koji su surađivali u ispitnom postupku i onih koji nisu.

137. Društvo Distillerie Bonollo tvrdi, kao prvo, da žalba nije dopuštena, kao drugo, da jedini žalbeni razlog nije dopušten i, kao treće, da taj žalbeni razlog u svakom slučaju nije osnovan.

138. Kao prvo, društvo Distillerie Bonollo podupire prigovor nedopuštenosti žalbe koji su istaknuli Vijeće i Komisija.

139. Kao drugo, društvo Distillerie Bonollo tvrdi da su prvi, drugi i treći dio jedinog žalbenog razloga nedopušteni u mjeri u kojoj se u jednom ili više tih dijelova (i) samo ponavljanju argumenti koji su izneseni pred Općim sudom; (ii) otvara činjenično pitanje; (iii) zahtijeva od Suda da odluči o tužbenom razlogu o kojem Opći sud nije odlučio; ili (iv) pobija sporedan element obrazloženja pobijane presude.

140. Kao treće, društvo Distillerie Bonollo ističe da jedini žalbeni razlog u svakom slučaju nije osnovan. Tvrdi da je u spornoj uredbi došlo do promjene metodologije jer nije primijenjena ona u kojoj se izračun uobičajene vrijednosti temelji na domaćim prodajnim cijenama u Argentini. Tvrdi da nema dokaza o tome da su se okolnosti promijenile. Nadalje, protivno tvrdnjama društva Changmao Biochemical Engineering, Opći sud nije zanemario razlike između troškova proizvodnje u Argentini i Kini. Što se tiče navoda društva Changmao Biochemical Engineering da primjena iste uobičajene vrijednosti briše svaku razliku između proizvođača izvoznika koji su surađivali u ispitnom postupku i onih koji nisu, društvo Distillerie Bonollo ističe da nijedna odredba Temeljne uredbe ne predviđa, kada je riječ o izračunavanju uobičajene vrijednosti, povoljnije postupanje prema proizvođačima izvoznicima koji surađuju.

141. Vijeće navodi da žalba nije dopuštena. To je zato što se pobijana presuda ne odnosi neposredno na društvo Changmao Biochemical Engineering, kako zahtijeva članak 56. drugi stavak Statuta. Naime, sporna uredba je u dijelu u kojem se odnosi na društvo Changmao Biochemical Engineering već poništena presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372). Stoga se sve mjere poduzete kako bi se postupilo u skladu s pobijanom presudom, poput ponovnog izračunavanja uobičajene vrijednosti na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini, mogu primjenjivati samo na društvo Ninghai Organic Chemical Factory.

142. Komisija se u prilog svojoj tvrdnji o nedopuštenosti žalbe poziva na isti razlog kao Vijeće. Ona u svakom slučaju smatra da žalba nije osnovana. To je zato što se u tekstu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe upućuje na metodologiju primijenjenu „u [početnom] ispitnom postupku“, a ne na metodologiju primijenjenu u odnosu na određeno društvo. Primjena te odredbe ne može biti različita od društva do društva. Nadalje, širokom tumačenju obveze primjene iste metodologije u ispitnom postupku za reviziju u prilog ide zakonodavna povijest te odredbe. Naposljetku, članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe mora se smatrati izrazom načela jednakog postupanja, koje je sada predviđeno člankom 47. Povelje. Iz toga proizlazi da se uobičajena vrijednost u spornoj uredbi morala za sve proizvođače kojima MET nije odobren, uključujući dva kineska proizvođača izvoznika, izračunati na temelju domaćih prodajnih cijena.

B. Ocjena

143. Društvo Changmao Biochemical Engineering ističe samo jedan žalbeni razlog, kojim navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe ne omogućuje Vijeću da u privremenoj reviziji uobičajenu vrijednost izračuna na temelju troškova proizvodnje u analognoj zemlji, to jest u Argentini, ako je u početnom ispitnom postupku ta vrijednost bila utvrđena na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini.

144. Društvo Distillerie Bonollo, Vijeće i Komisija smatraju da žalbu treba odbiti.

1. Dopuštenost žalbe

145. Vijeće i Komisija navode da žalba nije dopuštena jer se pobijana presuda ne odnosi neposredno na društvo Changmao Biochemical Engineering, kako zahtijeva članak 56. drugi stavak Statuta, s obzirom na to da je sporna uredba u dijelu u kojem se odnosi na to društvo već poništena presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372). Društvo Distillerie Bonollo podupire prigovor nedopuštenosti koji su istaknuli Vijeće i Komisija, dok društvo Changmao Biochemical Engineering tvrdi da je žalba dopuštena.

146. Zbog razloga iznesenih u nastavku smatram da je žalba dopuštena.

147. Žalbu je podnijelo društvo Changmao Biochemical Engineering, koje nije bilo stranka, nego intervenijent u postupku pred Općim sudom⁶⁶.

148. Da bi intervenijent iz prvostupanjskog postupka (ako se ne radi o državi članici ili instituciji Unije) mogao podnijeti žalbu protiv presude Općeg suda, ta se presuda mora, u skladu s člankom 56. drugim stavkom Statuta, „neposredno odnosi[ti]“ na njega.

149. Kako Vijeće i Komisija ističu, u trenutku donošenja pobijane presude, sporna uredba je u dijelu u kojem se odnosi na društvo Changmao Biochemical Engineering već bila poništena presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), koja je sada pravomoćna.

150. Međutim, ističem da poništenje sporne uredbe u pobijanoj presudi nije ograničeno opsegom⁶⁷.

⁶⁶ Vidjeti točku 20. ovog mišljenja.

⁶⁷ Sporna uredba je prvom točkom izreke pobijane presude poništena ne samo u dijelu u kojem se odnosi na društvo Ninghai Organic Chemical Factory. Njome je ta uredba poništena bez ikakvog ograničenja u smislu učinaka poništenja. To proizlazi iz činjenice da su tužbu u prvostupanjskom postupku podnijeli Unijini proizvođači, a ne proizvođač izvoznik koji je mogao zahtijevati poništenje sporne uredbe samo u dijelu u kojem se odnosi na njega.

151. Također ističem da je, u skladu sa sudskom praksom, institucija čiji je akt presudom proglašen ništavim dužna, kako bi ispunila svoju obvezu iz članka 266. prvog stavka UFEU-a, poduzeti mjere potrebne kako bi postupila sukladno toj presudi, poštovati ne samo izreku te presude već i obrazloženje koje je do nje dovelo i koje predstavlja nužnu potporu, u smislu da je prijeko potrebno za određivanje točnog značenja onoga što je odlučeno u izreci⁶⁸.

152. Sporna je uredba pobijanom presudom poništena zato što je Vijeće, time što je prvotno utvrdilo uobičajenu vrijednost za proizvođače izvoznike kojima MET nije odobren na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini, a zatim je u ispitnom postupku za reviziju koji je doveo do usvajanja sporne uredbe koristilo uobičajenu vrijednost utvrđenu, u biti, na temelju troškova proizvodnje u Argentini, promijenilo metodologiju i stoga povrijedilo članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe. Stoga, da bi ispunila svoju obvezu iz članka 266. prvog stavka UFEU-a da poduzme mjere potrebne kako bi postupila sukladno pobijanoj presudi, Komisija mora ponovno pokrenuti postupak i ponovno izračunati uobičajenu vrijednost na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini⁶⁹.

153. Budući da, kako je navedeno u točki 150. ovog mišljenja, poništenje sporne uredbe u pobijanoj presudi nije ograničeno opsegom, Komisija mora, kako bi postupila sukladno pobijanoj presudi, ponovno izračunati uobičajenu vrijednost na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini ne samo u odnosu na društvo Ninghai Organic Chemical Factory, nego i u odnosu na društvo Changmao Biochemical Engineering.

154. Nasuprot tomu, sporna uredba je presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), poništena zato što su Vijeće i Komisija povrijedili članak 20. stavak 2. Temeljne uredbe i prava obrane time što društvu Changmao Biochemical Engineering nisu dostavili informacije o izračunu uobičajene vrijednosti. Stoga, da bi ispunila svoju obvezu da poduzme mjere potrebne kako bi postupila sukladno toj presudi, Komisija mora društvu Changmao Biochemical Engineering dati pristup tim informacijama te mu omogućiti podnošenje očitovanja u tom pogledu.

155. Stoga, mjere koje treba poduzeti kako bi se postupilo sukladno pobijanoj presudi razlikuju se od mjera potrebnih za provedbu presude od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372).

156. Iz toga proizlazi da se pobijana presuda neposredno odnosi na društvo Changmao Biochemical Engineering s obzirom na Komisijinu obvezu da, kako bi postupila sukladno toj presudi, ponovno pokrene postupak i uobičajenu vrijednost izračuna na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini.

157. To je u skladu s presudom od 2. listopada 2003., International Power i dr./NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P i C-180/01 P, EU:C:2003:534). Sud je u toj presudi utvrdio da se presuda Općeg suda kojom je poništena odluka kojom je Komisija odbila pritužbu podnesenu protiv triju poduzetnika neposredno odnosila na ta tri poduzetnika. To je bilo zato što je, „kako bi postupila sukladno pobijanoj presudi, Komisija [bila] obvezna provesti novo razmatranje [pritužbe]”, te zato što „je [bilo] moguće da Komisija po završetku tog razmatranja donese mjeru nepovoljnu za [tri poduzetnika], koji bi potom bili izloženi tužbi za naknadu štete pred nacionalnim sudovima”⁷⁰.

68 Presude od 3. listopada 2000., Industrie des poudres sphériques/Vijeće (C-458/98 P, EU:C:2000:531, t. 81.); od 28. siječnja 2016., CM Eurologistik i GLS (C-283/14 i C-284/14, EU:C:2016:57, t. 49.); i od 14. lipnja 2016., Komisija/McBride i dr. (C-361/14 P, EU:C:2016:434, t. 35.)

69 Iako nije na sudovima Unije da preuzmu ulogu institucije o kojoj je riječ kako bi odredili mjere potrebne da bi se postupilo sukladno njihovim presudama (mišljenje nezavisnog odvjetnika E. Tancheva u predmetu National Iranian Tanker Company/Vijeće, C-600/16 P, EU:C:2018:227, t. 109.), svejedno se te mjere moraju poštovati i biti u skladu s izrekom i obrazloženjem presude o kojoj je riječ (presuda od 28. siječnja 2016., CM Eurologistik i GLS, C-283/14 i C-284/14, EU:C:2016:57, t. 76. i 77.).

70 Presuda od 2. listopada 2003., International Power i dr./NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P i C-180/01 P, EU:C:2003:534, t. 52.)

158. Društvo Changmao Biochemical Engineering u ovom predmetu navodi da bi izračunavanje uobičajene vrijednosti na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini dovelo do uvođenja znatno više stope pristojbe od 13,1 % koja je uvedena spornom uredbom. Nijedna druga stranka ne osporava tu tvrdnju. Stoga, kao što je bio slučaj s presudom navedenom u prethodnoj točki, postoji opasnost da će mjere koje Komisija poduzme kako bi postupila sukladno pobijanoj presudi biti nepovoljne za društvo Changmao Biochemical Engineering te da će ono biti izloženo tužbama za plaćanje takve pristojbe.

159. Moj zaključak iz točke 156. ovog mišljenja ne može dovesti u pitanje tvrdnja društva Distillerie Bonollo da se na društvo Changmao Biochemical Engineering ne odnosi pobijana presuda, nego mjere poduzete kako bi se postupilo sukladno toj presudi, što znači da će se pobijana presuda neposredno odnositi na društvo Changmao Biochemical Engineering u smislu članka 56. drugog stavka Statuta tek kada se te mjere donesu.

160. To je zato što dopuštenost žalbe koju intervenijent iz prvostupanjskog postupka podnese protiv presude kojom je poništen akt Unije nije uvjetovana izvršenjem obveze nadležne institucija iz članka 266. UFEU-a da poduzme mjere potrebne kako bi postupila sukladno toj presudi. Naime, članak 56. drugi stavak Statuta ne predviđa takav uvjet. Ta odredba samo zahtijeva da se „odluka Općeg suda” neposredno odnosi na intervenijenta iz prvostupanjskog postupka. Iz toga proizlazi da se, kako bi se utvrdilo je li to tako, u obzir može uzeti samo presuda Općeg suda i obveza nadležne institucije, koja proizlazi iz presude koja poništava akt Unije, da poduzme mjere potrebne kako bi postupila sukladno toj presudi. U obzir se ne mogu uzeti same te mjere, kao ni to jesu li pravovremeno donesene te provode li pravilno presudu.

161. Točno je da će društvo Changmao Biochemical Engineering moći zahtijevati poništenje mjera poduzetih radi provedbe pobijane presude. Međutim, protivno tvrdnjama društva Distillerie Bonollo, to ne daje društvu Changmao Biochemical Engineering pravo da dva puta iskoristi istu priliku. Naime, ako bi to društvo u prilog tužbi za poništenje mjera poduzetih radi provedbe pobijane presude istaknulo tužbeni razlog o kojem je Opći sud već odlučio, taj bi tužbeni razlog bio nedopušten jer bi povređivao načelo *res judicata*⁷¹.

162. Također ističem da ako je, kao u ovom predmetu, akt Unije koji je poništen presudom Općeg suda uredba, obveza nadležne institucije da poduzme mjere potrebne kako bi postupila sukladno toj presudi nastaje tek od dana odbijanja žalbe⁷². Stoga, ako bi se prihvatio pristup društva Distillerie Bonollo, dopuštenost žalbe koju je podnio intervenijent iz prvostupanjskog postupka u tom bi slučaju ovisila o dobroj volji nadležne institucije da provede pobijanu presudu.

163. Stoga nije relevantno to da Komisija još nije poduzela mjere potrebne kako bi postupila sukladno pobijanoj presudi ili presudi od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372)⁷³.

71 Vidjeti presudu od 25. lipnja 2010., Imperial Chemical Industries/Komisija (T-66/01, EU:T:2010:255, t. 196. do 211.).

72 To proizlazi iz članka 60. drugog stavka Statuta, koji predviđa, odstupajući od članka 280. UFEU-a, da presuda Općeg suda kojom se poništava uredba stupa na snagu tek od dana odbijanja žalbe.

73 Komisija je obaviješću od 7. rujna 2017. ponovno pokrenula postupak koji je doveo do donošenja sporne uredbe kako bi provela presudu od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372) (Obavijest o presudi od 1. lipnja 2017. u predmetu T-442/12 u vezi sa [spornom uredbom], SL 2017., C 296, str. 16.). Sukladno toj obavijesti, postupak je ponovno pokrenut samo zbog provedbe te presude.

164. Jednako je irelevantno to da je Komisija, po završetku revizije zbog predstojećeg isteka antidampinških mjera uvedenih Uredbom br. 349/2012, 28. lipnja 2018. donijela Provedbenu uredbu (EU) 2018/921⁷⁴, kojom je zadržana pristojba od 10,1 % koja je društvu Changmao Biochemical Engineering uvedena Uredbom br. 349/2012⁷⁵.

165. Zaključujem da je žalba dopuštena.

2. Dopuštenost jedinog žalbenog razloga

166. Kao prvo, mora se odbiti prigovor kojim društvo Distillerie Bonollo navodi nedopuštenost prvog, drugog i trećeg dijela jedinog žalbenog razloga u dijelu u kojem samo ponavljaju argumente koje je Vijeće iznijelo u prvostupanjskom postupku. Kako je navedeno u točki 63. ovog mišljenja, pravna pitanja koja su razmatrana u prvostupanjskom postupku mogu se ponovno istaknuti u žalbenom postupku. Ističem da se žalbom pobijaju konkretne točke pobijane presude, to jest, kada je riječ o argumentu da nije bilo promjene metodologije, točka 132.; kada je riječ o argumentu da se pri izračunavanju uobičajene vrijednosti u obzir trebaju uzeti razlike između postupaka proizvodnje vinske kiseline u Argentini i Kini, točke 132. i 135. do 137.; kada je riječ o argumentu da su se okolnosti promijenile, točka 134.; te, kada je riječ o argumentu da bi primjena metodologije iz početnog ispitnog postupka u ispitnom postupku za reviziju na sve proizvođače izvoznike kojima MET nije odobren izbrisala razlike između proizvođača izvoznika koji su surađivali u ispitnom postupku i onih koji nisu, točke 139. do 141.

167. Kao drugo, treba odbiti prigovor društva Distillerie Bonollo kojim tvrdi da je nedopušten argument da je došlo do promjene okolnosti zato što je to činjenično pitanje. Prema mojemu mišljenju, pitanje dokazuje li okolnost da je MET bio odobren, a potom odbijen dvama kineskim proizvođačima izvoznicima, promjenu okolnosti u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe, pravne je prirode.

168. Kao treće, iako se slažem s društvom Distillerie Bonollo da razlog da su prava obrane bila povrijeđena ne bi bio dopušten jer Opći sud o tom razlogu nije odlučio u pobijanoj presudi, čini mi se da takav razlog u žalbi nije istaknut. U žalbi je kratko navedeno, kao uvod u treći dio jedinog žalbenog razloga, da se utvrđenja Općeg suda o uobičajenoj vrijednosti „protive ustaljenoj [...] sudskoj praksi [...] koja osigurava primjerenu usporedbu cijena i poštuje prava obrane izvoznika”⁷⁶. Društvo Changmao Biochemical Engineering s tih nekoliko riječi, a s obzirom na nepostojanje drugih elemenata, ne navodi povredu prava obrane kao žalbeni razlog.

169. Kao četvrto, tvrdnja da je Opći sud pogriješio utvrdivši, u točki 141. pobijane presude, da se na sve proizvođače izvoznike primjenjuje ista uobičajena vrijednost kada je ona izračunana na temelju podataka koji se odnose na analognu zemlju nije, protivno navodu društva Distillerie Bonollo, nedopuštena zato što je usmjerena na sporedni element obrazloženja pobijane presude. Ona, kako navodi samo društvo Distillerie Bonollo, nije relevantna⁷⁷.

74 Uredba o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2018., L 164, str. 14.)

75 Komisija u reviziji zbog predstojećeg isteka mjera može, u skladu s člankom 11. stavkom 6. Temeljne uredbe, samo zadržati ili staviti izvan snage prethodno uvedene antidampinške pristojbe, ali ih ne može izmijeniti. Budući da je sporna uredba, kojom je izmijenjena Uredba br. 349/2012, poništena presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), te da učinci te uredbe tom presudom nisu zadržani na snazi do njezine provedbe od strane Komisije, potonja je morala zadržati stopu od 10,1 % koja je Uredbom br. 349/2012 uvedena društvu Changmao Biochemical Engineering. Nasuprot tomu, Uredbom br. 2018/921 zadržana je stopa od 8,3 % koja je društvu Ninghai Organic Chemical Factory uvedena spornom uredbom. To je zato što su učinci te uredbe, iako je ona poništena pobijanom presudom, tom presudom zadržani na snazi u odnosu na društvo Ninghai Organic Chemical Factory dok nadležna institucija ne ispuni svoju obvezu iz članka 266. UFEU-a (što, kako je objašnjeno u točki 162. ovog mišljenja, mora učiniti samo kada i ako se predmetna žalba odbije).

76 Moje isticanje

77 Vidjeti točku 208. ovog mišljenja.

170. Stoga zaključujem da je jedini žalbeni razlog u cijelosti dopušten.

3. Meritum

171. U skladu s člankom 11. stavkom 9. Temeljne uredbe, Komisija u svim ispitnim postupcima za reviziju u smislu tog članka mora, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primijeniti istu metodologiju koja je primijenjena u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja pristojbe, vodeći pritom računa, među ostalim, o članku 2. te uredbe.

172. U skladu sa sudskom praksom, iznimku prema kojoj institucije u postupku revizije mogu, ako dođe do promjene okolnosti, primijeniti metodu različitu od one koja je primijenjena u početnom ispitnom postupku mora se usko tumačiti⁷⁸.

173. U ispitnom postupku koji je u predmetnom slučaju doveo do donošenja Uredbe br. 130/2006 uobičajena vrijednost je u odnosu na dva kineska proizvođača izvoznika kojima je MET bio odobren izračunana na temelju njihovih stvarnih domaćih prodajnih cijena, u skladu s člankom 2. stavcima 1. do 6. Temeljne uredbe⁷⁹, dok je u odnosu na proizvođače izvoznike kojima MET nije bio odobren uobičajena vrijednost izračunana na temelju domaćih prodajnih cijena u analognoj zemlji, to jest u Argentini, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) te uredbe⁸⁰.

174. Nasuprot tomu, u ispitnom postupku koji je doveo do donošenja sporne uredbe MET je uskraćen dvama kineskim proizvođačima izvoznicima. Stoga se uobičajena vrijednost nije mogla izračunati u skladu s člankom 2. stavcima 1. do 6. Temeljne uredbe. U biti je izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) te uredbe⁸¹.

175. Društvo Changmao Biochemical Engineering svojim jednim žalbenim razlogom tvrdi da je Opći sud pogriješio utvrdivši da je Vijeće povrijedilo članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe time što je u ispitnom postupku za reviziju u odnosu na dva kineska proizvođača izvoznika koristilo uobičajenu vrijednost izračunanu na temelju troškova proizvodnje u Argentini, dok je tu vrijednost u odnosu na proizvođače izvoznike kojima MET nije bio odobren u početnom ispitnom postupku izračunalo na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini.

176. Jedini žalbeni razlog podijeljen je na tri dijela. Društvo Changmao Biochemical Engineering u prvom dijelu navodi da metodologija nije promijenjena te da su se okolnosti u svakom slučaju promijenile, zbog čega je Opći sud pogriješio utvrdivši povredu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe.

177. Smatram da prvi dio jedinog žalbenog razloga treba prihvatiti.

178. Protivno navodu društva Changmao Biochemical Engineering⁸², metodologija je promijenjena u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe.

78 Presude od 19. rujna 2013., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće (C-15/12 P, EU:C:2013:572, t. 17.), i od 18. rujna 2014., Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, t. 43.)

79 Uvodne izjave 18. do 28. Uredbe br. 1259/2005 i uvodna izjava 13. Uredbe br. 130/2006

80 Uvodne izjave 29. do 34. Uredbe br. 1259/2005 i uvodna izjava 13. Uredbe br. 130/2006

81 Uvodne izjave 27. do 29. sporne uredbe

82 Radi jasnoće ističem da društvo Changmao Biochemical Engineering navodi da je izračunavanje uobičajene vrijednosti u odnosu na proizvođače izvoznike kojima MET nije bio odobren na temelju troškova proizvodnje u Argentini, a ne na temelju domaćih prodajnih cijena u toj zemlji, promjena metodologije. Ono ne navodi da je činjenica da mu je MET bio odobren u početnom ispitnom postupku, ali ne i u ispitnom postupku za reviziju, sama po sebi promjena metodologije protivna članku 11. stavku 9. Temeljne uredbe.

179. U skladu sa sudskom praksom, promjena metodologije u smislu te odredbe postoji ako je izvozna cijena u početnom ispitnom postupku izračunana na temelju stvarnih cijena izvoza u Uniju u skladu s člankom 2. stavkom 8. Temeljne uredbe, dok je u ispitnom postupku za reviziju izvozna cijena utvrđena na temelju stvarnih cijena izvoza u treće zemlje u smislu članka 2. stavka 9. te uredbe⁸³. Slično tomu, promjena metodologije postoji ako je Vijeće uobičajenu vrijednost u početnom ispitnom postupku izračunalo na temelju stvarnih izvoznih cijena proizvođača iz analogne treće zemlje i njegovih domaćih prodajnih cijena, a u ispitnom postupku za reviziju na temelju troškova proizvodnje tog proizvođača⁸⁴.

180. U predmetnom slučaju uobičajena vrijednost u odnosu na proizvođače izvoznike kojima MET nije odobren u početnom je ispitnom postupku bila izračunana na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini, dok je u ispitnom postupku za reviziju u odnosu na dva kineska proizvođača, koji više nisu ispunjavali uvjete za MET, u biti izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini. S obzirom na sudsku praksu navedenu u prethodnoj točki, čini mi se da je to promjena metodologije u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe.

181. Osim toga, smatram da promjena okolnosti nije dokazana.

182. Utvrđeno je, osobito, da je preuzimanje obveze u pogledu minimalne cijene (čiji je učinak bio to da stvarne cijene izvoza u Uniju više nisu bile pouzdane te da se izvozna cijena u ispitnom postupku za reviziju trebala izračunati na temelju cijena izvoza u treće zemlje)⁸⁵ ili znatna promjena troškova proizvodnje predmetnih proizvoda⁸⁶ promjena okolnosti u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe⁸⁷.

183. Međutim, društvo Changmao Biochemical Engineering samo navodi da je došlo do velike promjene okolnosti i da to dokazuje činjenica da su mu Vijeće i Komisija u početnom ispitnom postupku odobrili MET, ali su ga uskratili u ispitnom postupku za reviziju. Smatram da to nije dovoljan dokaz promjene okolnosti u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe.

184. Osobito ističem da je, u skladu s uvodnom izjavom 27. sporne uredbe, razlog zbog kojeg je u ispitnom postupku za reviziju odlučeno da će se koristiti uobičajena vrijednost izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini, a ne na temelju domaćih prodajnih cijena u toj zemlji, bilo postojanje „razlik[e] u načinu proizvodnje između Argentine i [Kine] koja je imala znatan utjecaj na cijene i troškove”. Kako društvo Changmao Biochemical Engineering objašnjava, dok se vinska kiselina u Argentini proizvodi iz nusproizvoda u proizvodnji vina, u Kini se proizvodi kemijskom sintezom. Međutim, iz Uredbe br. 349/2012 jasno je da su razlike između postupaka i troškova proizvodnje vinske kiseline postojale već i u vrijeme provedbe početnog ispitnog postupka⁸⁸. Pred Sudom nije navedeno da je između provedbe početnog ispitnog postupka i provedbe privremene revizije došlo do promjene troškova proizvodnje vinske kiseline u Argentini i/ili Kini. Smatram da iz toga proizlazi da promjena okolnosti u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe nije dokazana.

185. Međutim, čini mi se da Opći sud nije primjereno i dovoljno obrazložio svoje utvrđenje u točkama 135. do 137. pobijane presude da se primjena metodologije upotrijebljene u početnom ispitnom postupku ne bi protivila članku 2. Temeljne uredbe.

83 Presuda od 18. rujna 2014., Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, t. 21., 44. i 59.), i mišljenje nezavisnog odvjetnika P. Cruza Villalóna u predmetu Valimar (C-374/12, EU:C:2014:118, t. 78.)

84 Presuda od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće (T-299/05, EU:T:2009:72, t. 170. do 172.). Također vidjeti presude od 8. srpnja 2008., Huvis/Vijeće (T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, t. 27., 28. i 43.), i od 16. prosinca 2011., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće (T-423/09, EU:T:2011:764, t. 57.).

85 Presuda od 18. rujna 2014., Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, t. 45. do 49.)

86 Presuda od 15. studenoga 2018., CHEMK i KF/Komisija (T-487/14, EU:T:2018:792, t. 63.)

87 Također vidjeti presudu od 16. prosinca 2011., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće (T-423/09, EU:T:2011:764, t. 63.).

88 Upućuje se na uvodnu izjavu 26. Uredbe br. 349/2012, u kojoj je navedeno da su „različiti postupci proizvodnje u Argentini i Kini te utjecaj toga na trošak i procjenu vrijednosti dotičnog proizvoda pažljivo [...] razmatrani u izvornom ispitnom postupku”.

186. Navodim da članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe zahtijeva da Komisija u svim ispitnim postupcima za reviziju primijeni istu metodologiju kao u početnom ispitnom postupku „vođeci pritom računa o članku 2., a posebno o stavcima 11. i 12. tog članka, kao i o članku 17.”.

187. Ističem da ako nije bilo promjene okolnosti, kao u predmetnom slučaju, za opravdanje promjene metodologije nije dovoljno da nova metodologija bude prikladnija od prethodne⁸⁹. Ako nije bilo promjene okolnosti, promjena metodologije opravdana je samo ako se prethodna metodologija protivi člancima 2. ili 17. Temeljne uredbe.

188. Naime, iz teksta članka 11. stavka 9. te uredbe i iz sudske prakse navedene u točki 172. ovog mišljenja proizlazi da je opće pravilo da se metodologija koja je bila primijenjena u početnom ispitnom postupku mora primijeniti u ispitnom postupku za reviziju, a da upotreba drukčije metodologije u ispitnom postupku za reviziju čini iznimku. Ako bi se smatralo da se nova metodologija, kada nije bilo promjene okolnosti, u ispitnom postupku za reviziju može primijeniti *čak i ako za prethodnu metodologiju nije utvrđeno da se protivi člancima 2. ili 17. Temeljne uredbe*, iznimka bi postala pravilo.

189. Stoga se mora utvrditi bi li se u ispitnom postupku za reviziju primjena metodologije koja je upotrijebljena u početnom ispitnom postupku protivila članku 2. Temeljne uredbe.

190. U skladu sa sudskom praksom, na Vijeću je da dokaže da je metodologija koja je upotrijebljena u početnom ispitnom postupku protivna članku 2. Temeljne uredbe⁹⁰.

191. Vijeće je pred Općim sudom tvrdilo da, s obzirom na razlike između postupaka proizvodnje vinske kiseline u Argentini i Kini⁹¹, u ispitnom postupku za reviziju nije moglo primijeniti metodologiju koja je upotrijebljena u početnom ispitnom postupku a da pritom ne povrijedi članak 2. stavak 10. Temeljne uredbe, koji zahtijeva da usporedba između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene bude primjerena. Vijeće je tvrdilo da usporedba između, s jedne strane, uobičajene vrijednosti izračunane na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini, te stoga utemeljene na podacima u vezi s prirodnim postupkom proizvodnje, i, s druge strane, stvarnih izvoznih cijena dvaju kineskih proizvođača izvoznika, koje se stoga odnose na sintetski postupak proizvodnje, ne bi bila primjerena.

192. Opći sud je u točkama 135. do 137. pobijane presude odbio tvrdnju Vijeća da primjena metodologije koja je upotrijebljena u početnom ispitnom postupku ne bi omogućila primjerenu usporedbu između uobičajene vrijednosti i izvoznih cijena zato što, kao prvo, da je usporedba doista bila neprimjerena, tada bi Vijeće i Komisija morali izmijeniti i antidampinšku pristojbu koja se primjenjivala na ostale proizvođače izvoznike, a što nisu učinili, i, kao drugo, zato što vinska kiselina proizvedena kemijskom sintezom ima „ista svojstva i istu osnovnu uporabu” kao i ona proizvedena iz nusproizvoda u proizvodnji vina.

193. Čini mi se da Opći sud nije mogao na temelju isključivo tih razloga zaključiti da primjena metodologije upotrijebljene u početnom ispitnom postupku „očito nije protivna članku 2. Temeljne uredbe”⁹².

89 Presuda od 8. srpnja 2008., Huvis/Vijeće (T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, t. 50.)

90 Presuda od 8. srpnja 2008., Huvis/Vijeće (T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, t. 51.)

91 Vidjeti točku 184. ovog mišljenja.

92 Vidjeti točku 137. pobijane presude.

194. Kao prvo, činjenica da Vijeće nije izmijenilo pristojbu koja je uvedena ostalim proizvođačima izvoznicima kojima MET nije odobren ne dokazuje da metodologija upotrijebljena u početnom ispitnom postupku nije protivna članku 2. Temeljne uredbe. Ona zapravo može upućivati na to da je Vijeće povrijedilo tu odredbu time što nije izmijenilo pristojbu koja je uvedena ostalim proizvođačima izvoznicima kojima MET nije odobren. Iz ponašanja Vijeća ne može se izvući nikakav zaključak o zakonitosti bilo prethodne ili nove metodologije.

195. Kao drugo, čini mi se da Opći sud, za utvrđenje da primjena metodologije upotrijebljene u početnom ispitnom postupku ne bi bila protivna članku 2. Temeljne uredbe, nije mogao navesti samo to da vinska kiselina proizvedena kemijskom sintezom ima „ista svojstva i istu osnovnu uporabu” kao i ona proizvedena iz nusproizvoda u proizvodnji vina. To je zato što razlike između postupaka proizvodnje vinske kiseline u Argentini i Kini, na koje se Vijeće pozvalo u prilog u svojoj tvrdnji da bi se primjena prethodne metodologije protivila članku 2. stavku 10. Temeljne uredbe, imaju, u skladu s uvodnom izjavom 27. sporne uredbe⁹³, „znatan utjecaj na cijene i troškove”.

196. Osim toga, ističem da su razlike između postupaka proizvodnje razlog zbog kojeg je u spornoj uredbi upotrijebljena drukčija metodologija te je uobičajena vrijednost u odnosu na proizvođače izvoznike kojima MET nije odobren izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini, a ne na temelju domaćih prodajnih cijena u toj zemlji⁹⁴. Stoga mi se čini da je Opći sud, u dijelu u kojem se Vijeće poziva na razlike između postupaka proizvodnje kako bi dokazalo da bi primjena prethodne metodologije u ispitnom postupku za reviziju bila nezakonita, trebao razmotriti ne samo jesu li te razlike učinile usporedbu između uobičajene vrijednosti i izvoznih cijena neprimjerenom, nego i jesu li te razlike bile razlog za to da se pri izračunavanju uobičajene vrijednosti ne upotrijebe domaće prodajne cijene u Argentini. Opći je sud zaključak da se primjena prethodne metodologije ne bi protivila članku 2. Temeljne uredbe te da, stoga, Vijeće u spornoj uredbi nije moglo upotrijebiti novu metodologiju mogao donijeti samo ako su se domaće prodajne cijene u Argentini, unatoč razlikama između postupaka proizvodnje, mogle upotrijebiti za izračunavanje uobičajene vrijednosti.

197. Točno je da je Vijeće, na kojemu leži teret dokazivanja da bi primjena prethodne metodologije bila nezakonita, pred Općim sudom samo navodilo da bi razlike između postupaka proizvodnje onemogućile primjerenu usporedbu u smislu članka 2. stavka 10. Temeljne uredbe; nije tvrdilo da su te razlike bile razlog za to da se pri izračunavanju uobičajene vrijednosti ne upotrijebe domaće prodajne cijene u Argentini. Međutim, čini mi se da su ta dva pitanja povezana, kako proizlazi iz uvodne izjave 42. sporne uredbe, prema kojoj „[i]sti izračun *korištenjem domaćih prodajnih cijena u Argentini* te prilagodba uobičajene vrijednosti i/ili izvozne cijene na temelju članka 2. stavka 10. osnovne [u]redbe ne bi osigurao primjerenu usporedbu”⁹⁵.

198. Iz toga proizlazi da Opći sud nije primjereno i dovoljno obrazložio svoje utvrđenje iz točke 137. pobijane presude da primjena metodologije upotrijebljene u početnom ispitnom postupku ne bi bila protivna članku 2. Temeljne uredbe.

199. Kako Komisija navodi, ne može se tvrditi da članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe treba tumačiti na način da se obveza primjene iste metodologije u početnom ispitnom postupku i ispitnom postupku za reviziju ne odnosi na metodologiju koja je primijenjena u početnom postupku *kao cjelini*, nego na metodologiju koja je u početnom postupku upotrijebljena u odnosu na *pojedine proizvođače izvoznike*.

⁹³ Vidjeti točku 184. ovog mišljenja.

⁹⁴ U skladu s uvodnom izjavom 27. sporne uredbe, „s obzirom na razliku u načinu proizvodnje između Argentine i [Kine] koja je imala znatan utjecaj na cijene i troškove, odlučeno je da se izračuna uobičajena vrijednost, a da se pri tome ne koriste domaće prodajne cijene [u Argentini]” (moje isticanje).

⁹⁵ Moje isticanje

200. Ako bi to bilo tako, uobičajena vrijednost u odnosu na dva kineska proizvođača izvoznika bi se u ispitnom postupku za reviziju trebala izračunati na temelju njihovih stvarnih domaćih prodajnih cijena⁹⁶. Međutim, to bi se protivilo članku 2. stavku 7. točki (a) Temeljne uredbe jer dva kineska proizvođača izvoznika, prema ispitnom postupku za reviziju, više nisu ispunjavala uvjete za MET. Vijeće je stoga moglo upotrijebiti novu metodologiju a da pritom ne povrijedi članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe⁹⁷.

201. Međutim, smatram da članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe nije moguće tumačiti na način da se obveza primjene iste metodologije u početnom ispitnom postupku i ispitnom postupku za reviziju odnosi na metodologiju upotrijebljenu u odnosu na *pojedine proizvođače izvoznike*. Kao prvo, to se tumačenje protivi tekstu te odredbe jer on zahtijeva primjenu iste metodologije koja je korištena „u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe”. Ispitni postupak se po definiciji odnosi na sve proizvođače izvoznike predmetnog proizvoda. U tekstu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe ništa ne upućuje na to da se u obzir mora uzeti pojedinačni položaj proizvođača izvoznika. Kao drugo, iako je Komisija, kako bi se osigurala „veća opća usklađenost”, predložila da se članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe stavi izvan snage zbog, među ostalim, činjenice da je „ponekad dovodio do kontinuirane primjene očito zastarjelih metodologija”⁹⁸, ta odredba nije stavljena izvan snage. To upućuje na to da pravilo iz članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe treba široko tumačiti. To bi se pravilo stoga primjenjivalo na metodologiju koja je primijenjena u ispitnom postupku kao cjelini, a ne na metodologiju koja je primijenjena u odnosu na pojedine proizvođače izvoznike.

202. Iz toga proizlazi da se prvi dio jedinog žalbenog razloga mora prihvatiti, a pobijana presuda ukinuti.

203. Međutim, radi cjelovitosti kratko ću razmotriti drugi i treći dio jedinog žalbenog razloga.

204. Društvo Changmao Biochemical Engineering u drugom i trećem dijelu svojeg jedinog žalbenog razloga navodi da je Opći sud pogriješio utvrdivši, u točkama 139. do 141. pobijane presude, da činjenica da se ista uobičajena vrijednost primjenjuje na sve proizvođače kojima MET nije odobren briše svaku razliku između proizvođača izvoznika koji su surađivali u ispitnom postupku i onih koji nisu.

205. Smatram da drugi i treći dio jedinog žalbenog razloga nije moguće prihvatiti.

206. Opći sud je u točkama 139. do 141. pobijane presude odbio tvrdnju Vijeća da bi izračunavanje uobičajene vrijednosti na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini kako u odnosu na dva kineska proizvođača izvoznika, koji su surađivali u ispitnom postupku, tako i u odnosu na ostale proizvođače izvoznike, koji nisu surađivali, izbrisalo svaku razliku između proizvođača izvoznika koji su surađivali i onih koji nisu. Prema mišljenju Općeg suda različit tretman bi i dalje postojao jer se proizvođačima izvoznicima koji surađuju može odobriti osobni tretman u skladu s člankom 9. stavkom 5. Temeljne uredbe, dok se proizvođačima izvoznicima koji ne surađuju takav tretman ne može odobriti.

⁹⁶ Vidjeti točku 173. ovog mišljenja.

⁹⁷ Članak 2. stavak 7. točka (a) Temeljne uredbe zahtijeva da se uobičajena vrijednost, u slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnog gospodarstva, izračuna na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u trećoj zemlji s tržišnim gospodarstvom ili, ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi. Drugim riječima, uobičajena vrijednost u toj se situaciji ne može izračunati na temelju stvarnih domaćih prodajnih cijena u predmetnoj zemlji bez tržišnog gospodarstva.

⁹⁸ Točka 2.6.2. Komunikacije Komisije Vijeću i Europskom parlamentu, od 10. travnja 2013., o modernizaciji instrumenata trgovinske zaštite radi njihove prilagodbe postojećim potrebama europskog gospodarstva (COM(2013) 191 *final*). Također vidjeti članak 1. stavak 5. točku (b) Prijedloga Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni [Temeljne uredbe] i Uredbe Vijeća (EZ) br. 597/2009 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice, podnesen 10. travnja 2013. (COM(2013) 192 *final*).

207. Nije relevantna tvrdnja društva Changmao Biochemical Engineering da činjenica da se proizvođačima izvoznici koji su surađivali, za razliku od onih koji nisu, može odobriti osobni tretman, ne omogućuje razlikovanje između proizvođača izvoznika koji su surađivali i onih koji nisu *kada je riječ o izračunavanju uobičajene vrijednosti*. Točno je da se, kada se proizvođaču izvozniku odobri osobni tretman u skladu s člankom 9. stavkom 5. Temeljne uredbe, primjenjuje uobičajena vrijednost koja se primjenjuje na sve proizvođače izvoznike iz iste zemlje kojima MET nije odobren, iako se na tog proizvođača izvoznika primjenjuje pojedinačna antidampinška marža izračunana na temelju njegovih stvarnih izvoznih cijena. Međutim, pitanje koje se razmatralo u točkama 139. do 141. nije primjenjuje li se ista uobičajena vrijednost na sve proizvođače izvoznike kojima MET nije odobren, neovisno o tome jesu li surađivali. Primjenjuje se, i Opći sud je to potvrdio. Pitanje je omogućuje li osobni tretman, *unatoč primjeni iste uobičajene vrijednosti*, razlikovanje između proizvođača izvoznika koji su surađivali i onih koji nisu.

208. Zbog istog razloga nije relevantna tvrdnja društva Changmao Biochemical Engineering kojom navodi da se na sve proizvođače izvoznike koji su surađivali, a kojima MET nije odobren, ne primjenjuje ista uobičajena vrijednost *ako oni imaju različite postupke i troškove proizvodnje*.

209. Zaključujem da se prvi dio jedinog žalbenog razloga mora prihvatiti. Pobijanu presudu se stoga mora ukinuti.

210. Smatram da Sud nije u mogućnosti konačno odlučiti o sporu u skladu s člankom 61. Statuta. Rješavanje spora zahtijeva novu ocjenu okolnosti slučaja, uzimajući u obzir razmatranja iznesena u točkama 185. do 198. ovog mišljenja, koju bolje može provesti Opći sud.

211. Ovaj se predmet stoga mora vratiti na odlučivanje Općem sudu kako bi mogao razmotriti bi li se u ispitnom postupku za reviziju primjena metodologije koja je primijenjena u početnom ispitnom postupku protivila članku 2. Temeljne uredbe. Nadalje, ako on utvrdi da bi to bilo tako te da Vijeće u ispitnom postupku za reviziju može primijeniti novu metodologiju, a da pritom ne povrijedi članak 11. stavak 9. te uredbe, Opći sud će morati ispitati i ostale istaknute tužbene razloge.

VII. Troškovi

212. Budući da predlažem da se predmet vrati na odlučivanje Općem sudu, odluku o troškovima žalbenog postupka treba naknadno donijeti.

213. Međutim, Sud mora odlučiti o troškovima u vezi s protužalbom.

214. U skladu s člankom 138. stavkom 3. Poslovnika Suda, koji se na žalbene postupke primjenjuje na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika, ako stranke djelomično uspiju u svojim zahtjevima, svaka stranka snosi vlastite troškove. Međutim, ako se to čini opravdanim u danim okolnostima, Sud može odlučiti da, osim vlastitih troškova, jedna stranka snosi i dio troškova druge stranke.

215. Komisija u ovom predmetu nije uspjela u svojem zahtjevu u dijelu u kojem od Suda zahtijeva poništenje pobijane presude i koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio utvrdivši da se sporna uredba izravno odnosi na društvo Distillerie Bonollo, ali je uspjela u dijelu u kojem zahtijeva od Suda ukidanje druge točke izreke pobijane presude kojom se Vijeću nalaže poduzimanje mjera potrebnih za provedbu te presude. Budući da je društvo Distillerie Bonollo podnijelo zahtjev za snošenje troškova, Komisiji se mora naložiti snošenje vlastitih troškova i plaćanje četiriju petina troškova društva Distillerie Bonollo, dok se društvu Distillerie Bonollo mora naložiti snošenje jedne petine vlastitih troškova.

216. U skladu s člankom 140. stavkom 1. Poslovnika, koji se također primjenjuje na žalbene postupke na temelju članka 184. stavka 1. tog Poslovnika, Vijeće, koje je interveniralo u postupak u vezi s protužalbom, treba snositi vlastite troškove tog postupka.

217. U skladu s člankom 184. stavkom 4. Poslovnika Suda, ako je intervenijent iz prvostupanjskog postupka sudjelovao u žalbenom postupku, Sud može odlučiti da taj intervenijent snosi vlastite troškove. Budući da je društvo Changmao Biochemical Engineering sudjelovalo u postupku u vezi s protužalbom, ono treba snositi vlastite troškove tog postupka.

VIII. Zaključak

218. Stoga predlažem da Sud:

- ukine presudu od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (T-431/12, EU:T:2018:251);
- vrati predmet na odlučivanje Općem sudu Europske unije;
- odredi da će se o troškovima žalbenog postupka naknadno odlučiti;
- prihvati protužalbu u dijelu u kojem se njome zahtijeva ukidanje druge točke izreke presude od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (T-431/12, EU:T:2018:251), u dijelu u kojem ta točka nalaže Vijeću Europske unije poduzimanje mjera potrebnih kako bi postupilo u skladu s tom presudom;
- odbije u preostalom dijelu protužalbu;
- naloži Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova postupka u vezi s protužalbom i snošenje četiriju petina troškova koje su u tom postupku imali društva Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA i Caviro Distillerie Srl;
- naloži društvima Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA i Caviro Distillerie Srl snošenje jedne petine vlastitih troškova postupka u vezi s protužalbom; i
- naloži Vijeću Europske unije i društvu Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd snošenje vlastitih troškova postupka u vezi s protužalbom.